COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 4.7.2007
COM(2007) 372 final

2007/0138 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind organizarea comună a pieței vitivinicole şi de modificare a anumitor regulamente

(prezentată de Comisie)

{SEC(2007) 893}
{SEC(2007) 894}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Uniunea Europeană (UE) este cel mai mare producător, consumator, exportator şi importator mondial de vin. În 2006, producția de vin din țările UE-27 a reprezentat 5% din valoarea totală a producției agricole a UE. În ceea ce priveşte calitatea, acesta se bucură de un renume internațional. Sectorul vitivinicol al UE reprezintă o activitate economică vitală, în special în ceea ce priveşte ocuparea forței de muncă şi veniturile din export.

Cu toate acestea, consumul de vin din UE a scăzut în mod considerabil şi constant în ultimele decenii şi, în ciuda unei reveniri recente, volumul de vin exportat din Comunitate începând cu anul 1996 a crescut într-un ritm mult mai lent decât cel al importurilor. Deteriorarea echilibrului între cerere şi ofertă în sectorul vitivinicol, împreună cu provocările inerente din ce în ce mai mari ale unei piețe vitivinicole europene şi internaționale au o influență considerabilă asupra prețurilor şi veniturilor producătorilor. În ciuda acestui fapt, mulți dintre producătorii de vin sunt competitivi, iar alții pot deveni.

După cum a precizat în comunicarea din 22 iunie 2006, „Către un sector vitivinicol european durabil”[1], Comisia Europeană consideră că este necesară o reformă fundamentală a organizării comune a pieței (OCP) vitivinicole, pentru a înlocui instrumentele politice nerentabile printr-un cadru juridic mai durabil şi mai coerent. Obiectivul este de a asigura un mai bun raport calitate-preț utilizând bugetul actual alocat (aproximativ 1,3 miliarde euro), care reprezintă în jur de 3% din bugetul total pentru agricultură.

Actuala OCP este definită în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999. Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente. Regulamentul propus are, de asemenea, ca temei juridic Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 36 şi 37; odată adoptat, el va intra în vigoare la 1 august 2008, iar domeniul pe care îl reglementează este de competența exclusivă a Comunității. Cu toate acestea, o mare parte dintre măsurile care urmează să fie finanțate în temeiul prezentei propuneri vor permite statelor membre să facă față situațiilor specifice din propriile regiuni vitivinicole în conformitate cu principiul subsidiarității.

Conform angajamentelor Comisiei în ceea ce priveşte ameliorarea legislației, propunerea este însoțită de o analiză actualizată a aspectelor economice, sociale şi de mediu ale problemelor legate de OCP, precum şi a impactului, avantajelor şi dezavantajelor propunerii în privința acestor aspecte. Propunerea ține cont, de asemenea, de rezultatele dezbaterilor organizate atât cu părțile interesate şi cu autoritățile naționale, cât şi în cadrul instituțiilor comunitare.

Prezentul proiect de regulament este o inițiativă a Comisiei care se înscrie în cadrul reformelor politicii agricole comune (PAC) întreprinse în 2003 pentru culturile arabile şi creşterea animalelor[2], în 2004 pentru uleiul de măsline, tutun şi bumbac[3], în

---

1 COM (2006) 319 final.

2 Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului (JO L 270, 21.10.2003, p. 1).

2006 pentru zahăr[4], precum şi în cadrul propunerii de reformă în sectorul fructelor şi legumelor din ianuarie 2007, acestea acoperind toate sectoarele agricole principale, cu excepţia celui vitivinicol. Propunerea ţine cont în egală măsură de politica comunitară privind dezvoltarea durabilă, convenită la Consiliul European de la Göteborg, de cea privind creşterea competitivităţii în cadrul Strategiei de la Lisabona revizuite şi de cea privind simplificarea şi ameliorarea legislaţiei în domeniul PAC.

2. CONSULTAREA PĂRŢILOR INTERESATE ŞI STUDIUL DE IMPACT

- **Utilizarea expertizei externe**

Pentru a pregăti terenul în vederea reformării organizării comune a pieţei în sectorul vitivinicol, Comisia a finanţat o evaluare *ex-post* a regimului actual, care a fost realizată de o echipă de experţi europeni. Raportul de evaluare a fost publicat în noiembrie 2004 şi este disponibil pe site-ul internet al Comisiei[5].

Pe lângă aceasta, în momentul elaborării previziunilor pe termen mediu pentru piaţa vitivinicolă, Comisia a prezentat ipotezele, metodologia şi rezultatele sale unui grup de experţi din Franţa, Spania, Italia şi Germania specializaţi în economia viticolă.

- **Seminarul vitivinicol**

Pentru a oferi părţilor interesate o ocazie de a-şi exprima opiniile şi ideile referitoare la situaţia actuală şi perspectivele din sectorul vitivinicol, la data de 16 februarie 2006 a fost organizat un seminar intitulat „Provocări şi perspective pentru vinurile europene”. La acest seminar au participat peste o sută de persoane, reprezentând o gamă largă de părţi interesate[6].

- **Comunicarea Comisiei şi studiul de impact**

În luna iunie 2006, Comisia a prezentat primele concluzii asupra acestei dezbateri, sub forma unei comunicări către Consiliu şi Parlamentul European, în care a examinat patru opţiuni posibile pentru reforma OCP. Comisia a invitat toate părţile interesate să participe la o dezbatere deschisă privind viitoarea OCP în sectorul vitivinicol şi a anunţat că pe baza acestor discuţii va propune o reformă a OCP.

Ţinând seama de situaţia sectorului şi de obiectivele politice de realizat, Comisia a analizat patru variante posibile pentru reforma OCP vitivinicole. Trei dintre acestea – menţinerea statu-quo-ului, reformarea OCP vitivinicole după modelul reformei PAC şi dereglementarea completă – nu oferă un răspuns satisfăcător la problemele, necesităţile şi particularităţile sectorului vitivinicol.

Comisia a efectuat studiul de impact prevăzut în programul său de lucru; raportul aferent este disponibil pe site-ul internet al Comisiei[7] .

---

3 Regulamentul (CE) nr. 864/2004 al Consiliului (JO L 161, 30.4.2004, p. 1).
4 Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului (JO L 58, 28.2.2006, p. 1).
5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm
6 Concluziile seminarului vitivinicol „Provocări şi perspective pentru vinurile europene” sunt disponibile pe pagina de internet http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.
7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf

- **Instituțiile europene**

Între iulie şi octombrie 2006 au avut loc discuții intense la nivelul Consiliului, în special în cadrul a trei reuniuni ale Consiliului pentru agricultură şi pescuit.

În decembrie 2006, atât Comitetul Economic şi Social European cât şi Comitetul Regiunilor au adoptat rapoarte privind reforma sectorului vitivinicol.

În februarie 2007, Parlamentul European a adoptat un raport din proprie inițiativă asupra respectivei comunicări.

- **Consultarea părților interesate**

Comisia a organizat o amplă serie de reuniuni cu părțile interesate, iar dezbateri au avut loc şi în cadrul grupului consultativ vitivinicol.

În plus, pentru a asigura un dialog direct şi concret cu sectorul vitivinicol european, comisarul pentru agricultură şi dezvoltare rurală a vizitat, începând cu februarie 2006, numeroase regiuni viticole din întreaga Uniune Europeană.

- **Principalele preocupări exprimate**

În cursul tuturor acestor dezbateri organizate de la adoptarea comunicării Comisiei, statele membre şi numeroase părți interesate au avut ocazia de a-şi exprima preocupările. În ciuda anumitor divergențe de opinie, următoarele preocupări sunt comune majorității participanților:

– necesitatea urgentă a unei reforme de mare amploare, în lumina analizei economice şi a diagnosticării problemelor de către Comisie, precum şi a obiectivelor reformei enunțate de aceasta;
– riscurile sociale şi economice ale unei defrişări prea rapide şi prea masive;
– necesitatea urgentă de a ameliora comercializarea şi promovarea vinului;
– riscul pentru calitate pe care l-ar putea avea ridicarea interdicției privind utilizarea mustului importat pentru vinificare şi cupajarea vinurilor din UE cu vinuri importate.

Țările neproducătoare de vin au subliniat necesitatea unor măsuri mai rentabile şi mai orientate către consumator.

Aceste preocupări au fost luate în calcul în mod corespunzător de către Comisie la elaborarea prezentei propuneri.

3. ELEMENTE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Obiectivele reformei**

Obiectivele identificate pentru această reformă sunt:

– creşterea competitivității producătorilor de vin din UE; consolidarea reputației vinului de calitate din UE ca fiind cel mai bun vin la nivel mondial; recâştigarea vechilor piețe de desfacere şi câştigarea unora noi, în UE şi în lume;
– stabilirea unui regim vitivinicol care se bazează pe norme clare şi simple, norme eficiente care creează un echilibru între cerere şi ofertă;

– stabilirea unui regim vitivinicol care păstrează cele mai bune tradiții ale producției vitivinicole europene, consolidează structura socială în numeroase regiuni rurale şi garantează respectarea mediului de întregul proces de producție.

Noua politică vitivinicolă europeană ar trebui, de asemenea, să ia în considerare preocuparea tot mai accentuată a societății privind sănătatea şi protecția consumatorului, necesitatea compatibilității cu regulile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) şi a coerenței cu PAC reformată, primul şi al doilea pilon, precum şi conformitatea cu perspectivele financiare.

În fine, trebuie subliniat faptul că această propunere a fost elaborată ținând seama de propunerea Comisiei de regulament al Consiliului de stabilire a unei organizări comune a pieților agricole. Anumite dispoziții orizontale au fost aduse la zi, simplificate şi clarificate, astfel încât OCP vitivinicolă să poată fi uşor inclusă în OCP unică la timpul potrivit.

- **Rezumatul măsurilor propuse**

Având în vedere problemele cu care se confruntă acest sector, potențialul şi particularitățile sale şi ținând cont de analiza detaliată din cadrul studiului de impact, Comisia consideră că este necesar să se mențină o OCP specifică pentru sectorul vitivinicol, care trebuie să facă, în mod indiscutabil, obiectul unei reforme aprofundate.

Provocarea constă în adaptarea structurii de producție şi a cadrului de reglementare pentru crearea unei industrii vitivinicole europene durabile şi competitive, cu perspective pe termen lung, garantând, în acelaşi timp, utilizarea cât mai rentabilă a mijloacelor bugetare. Aceasta implică suprimarea, de la bun început, a tuturor măsurilor care s-au dovedit ineficiente, şi anume sprijinul pentru distilarea subproduselor, distilarea alcoolului alimentar şi distilarea vinurilor provenite din soiuri cu dublă clasificare, precum şi ajutorul pentru stocajul privat şi restituirile la export. Ajutorul pentru mustul destinat îmbogățirii, care a fost introdus pentru a compensa costurile suplimentare față de îmbogățirea prin adaosul de zahăr, va fi desființat odată cu introducerea interzicerii utilizării zahărului pentru îmbogățire. Măsura de distilare de criză va fi înlocuită cu două măsuri de gestionare a crizelor adăugate la lista de măsuri care pot fi finanțate din pachetul financiar național.

O caracteristică importantă a acestei ample reforme va consta în adaptarea noii OCP vitivinicole la normele OMC. În acest sens, măsurile de intervenție actuale, care distorsionează comerțul („cutia galbenă”, *„Amber Box”*) vor fi eliminate, iar acolo unde subzistă măsuri interne de sprijin, vor fi preferate măsurile care țin de „cutia verde” (*„Green Box”*).

Abordarea propusă constă în două etape: prima etapă, din 2008 în 2013, presupune restaurarea echilibrului de piață, ajutându-i, în acelaşi timp, pe cei care nu sunt competitivi să părăsească acest sector cu demnitate. În tot acest interval se vor introduce măsuri în vederea îmbunătățirii competitivității, inclusiv, în cea de-a doua etapă, eliminarea drepturilor de plantare începând cu 1 ianuarie 2014.

3.1. Măsuri de reglementare revizuite, simplificate şi mai suple

Mai puține constrângeri pentru producători

Regimul de restricții privind drepturile de plantare se va prelungi din 2010 până în 2013.

Ulterior, pentru creşterea competitivității, plantarea viței de vie va fi permisă începând cu 1 ianuarie 2014. Obiectivul acestei măsuri este de a permite producătorilor de vin competitivi să îşi extindă producția pentru a recâştiga vechile piețe de desfacere şi a câştiga unele noi în UE şi în țările terțe. Cu toate acestea, noile realități ale pieței şi competențele statelor membre privind accesul la statutul de denumire de origine sau de indicație geografică protejată, cum ar fi delimitarea zonei relevante, stabilirea producției maxime şi alte norme mai stricte referitoare la producție, prelucrare şi etichetare, împreună cu dispariția „plasei de siguranță" reprezentată de distilarea sistematică vor limita de facto numărul de hectare şi vor permite evitarea producției excesive. Orice decizie legată de creşterea producției va reflecta pe deplin capacitatea producătorilor de a găsi debuşeuri economice pentru produsele lor.

Practici oenologice mai adaptabile odată cu:

- transferul de la Consiliu către Comisie al competenței de a aproba noile practici oenologice sau de a le modifica pe cele existente, inclusiv preluarea *acquis*-ului, cu excepția celui referitor la îmbogățire şi acidifiere;
- evaluarea de către Comisie a practicilor oenologice adoptate de Organizația Internațională pentru Vie şi Vin (OIV) şi încorporarea ulterioară a acestora într-un regulament al Comisiei;
- autorizarea utilizării în UE a practicilor oenologice deja aprobate la nivel internațional pentru fabricarea vinului în vederea exportului către destinațiile vizate;
- eliminarea cerinței privind tăria alcoolică naturală minimă a vinului.

Norme de clasificare şi etichetare a vinului mai clare, mai coerente şi, prin urmare, mai orientate către piață:

Conceptul de vin european de calitate se bazează pe originea geografică (vin de calitate produs într-o regiune determinată). Uniunea Europeană vrea să confirme, să adapteze, să promoveze şi să consolideze acest concept la nivel mondial.

Politica în domeniul calității ar putea câştiga în claritate, simplitate şi transparență, devenind astfel mai eficientă, prin:

- stabilirea, pentru vinurile cu indicație geografică, a unui cadru bine definit şi conform cu politica orizontală de calitate [Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului]. Vinurile cu indicație geografică vor fi împărțite în vinuri cu indicație geografică protejată (IGP) şi vinuri cu denumire de origine protejată (DOP). Se va institui o procedură de înregistrare şi protejare a indicațiilor geografice;
- menținerea interdicției privind supratescuirea strugurilor, în vederea asigurării calității vinului, aplicarea acestei măsuri ținând de principiul subsidiarității;

– extinderea rolului organizațiilor interprofesionale pentru a le permite controlarea şi gestionarea calității vinurilor produse pe teritoriul din jurisdicția acestora. Instrumentele de control vor fi de asemenea consolidate, în special pentru producția vinului din soiuri („*vin de cépage*”).

Comisia propune simplificarea normelor de etichetare, stabilind un cadru juridic unic aplicabil tuturor categoriilor de vinuri şi mențiunilor aferente. Acest cadru va răspunde nevoilor consumatorilor şi va asigura o mai mare coerență cu politica de calitate a vinurilor. Acest lucru presupune în special:

– transferul de competențe ale Consiliului către Comisie;

– utilizarea unui instrument juridic unic pentru toate vinurile, prin completarea normelor directivei orizontale referitoare la etichetare, Directiva 2000/13/CE, astfel încât să răspundă necesităților specifice ale sectorului vitivinicol în ceea ce priveşte indicațiile obligatorii şi pe cele facultative;

– o mai mare flexibilitate a politicii privind etichetarea, ținând cont de politicile OMC, prin înlăturarea distincției între normele de etichetare pentru vinurile cu şi fără denumiri de origine protejate sau indicații geografice protejate şi, ceea ce este şi mai important, prin facilitarea indicării soiului de viță de vie şi a anului de recoltă pentru vinurile fără denumiri de origine sau indicații geografice protejate, cu respectarea cerințelor adecvate în materie de trasabilitate;

– asigurarea informării şi protecției consumatorului, prin adoptarea unor norme de etichetare adecvate în materie de trasabilitate, pentru ca acesta să fie pe deplin informat cu privire la originea produsului.

3.2. Constituirea unor pachete financiare naționale pentru a le permite statelor membre să-şi îmbunătățească situația specifică

Potrivit fişei financiare, bugetul total alocat acestui tip de măsuri va creşte de la 623 milioane euro în 2009 la 830 milioane euro începând cu 2015.

Din acest total, fiecărui stat membru producător de vin i se va pune la dispoziție un pachet financiar național, calculat în funcție de trei criterii obiective, şi anume partea fiecărui stat membru în termeni de suprafață, producție şi cheltuieli anterioare, aceşti factori având următoarea pondere: un sfert, un sfert şi o jumătate, cu excepția părții consacrate promovării, pentru care ponderea va fi de jumătate pentru partea corespunzătoare suprafeței şi jumătate pentru partea corespunzătoare producției.

Fiecare stat membru va fi liber să utilizeze acest pachet financiar pentru a finanța măsuri alese în funcție de preferință dintr-o listă prestabilită care include:

– noi ajutoare pentru promovare în țările terțe;

– regimul de restructurare sau reconversie a podgoriei;

– noi ajutoare pentru recoltarea înainte de coacere;

– noi măsuri de gestionare a crizelor, şi anume asigurări împotriva dezastrelor naturale şi costuri administrative aferente înființării unui fond mutual propriu sectorului.

Pentru a evita denaturarea concurenței, utilizarea acestui pachet financiar va fi condiționată de respectarea anumitor reguli comune, inclusiv anumite norme minime

de mediu aplicate conform principiului eco-condiționalității, precum şi de comunicarea programului național specific către Comisie.

3.3. Crearea unui sector mai durabil prin utilizarea mai multor măsuri de dezvoltare rurală

O mare parte dintre măsurile prevăzute deja în regulamentul privind dezvoltarea rurală[8] şi integrate în programele adoptate de statele membre ar putea fi relevante pentru sectorul vitivinicol, deoarece acestea ar putea oferi stimulente şi avantaje considerabile viticultorilor, prelucrătorilor şi comercianților. Printre aceste măsuri se numără:

- instalarea tinerilor agricultori şi investițiile în dotări tehnice, precum şi pentru îmbunătățiri în domeniul comercializării;
- formare profesională;
- sprijin pentru informare şi promovare pentru organizațiile de producători care participă la un program de calitate;
- sprijin agroecologic pentru acoperirea costurilor suplimentare şi a pierderilor de venit rezultate din crearea şi menținerea peisajelor viticole sau culturale;
- pensionare anticipată: se acordă ulterior agricultorilor care decid să înceteze definitiv orice activitate comercială agricolă pentru a transfera exploatația către alți agricultori.

Eliminarea utilizării zahărului va obliga anumiți producători care în mod tradițional au recurs la îmbogățirea prin adaos de zahăr să facă investiții pentru a introduce metoda îmbogățirii prin adaos de must. În cadrul măsurilor de dezvoltare rurală, statele membre vor avea posibilitatea de a acorda un sprijin pentru investiții producătorilor care trebuie să treacă de la îmbogățirea prin utilizarea zahărului la utilizarea mustului.

Dat fiind că procesul de planificare a dezvoltării rurale pentru perioada 2007-2013 este în curs de desfăşurare şi pentru a încuraja aceste măsuri, este necesară efectuarea unui transfer de fonduri între liniile bugetare (piață şi plăți directe, pe de o parte, şi dezvoltare rurală de cealaltă parte), fonduri care vor fi alocate regiunilor producătoare de vin, după cum s-a procedat în alte două sectoare (tutun şi bumbac).

Bugetul transferat va creşte de la 100 milioane euro în 2009 la 400 milioane euro începând din 2014. Întrucât planurile de dezvoltare rurală vor fi deja adoptate, statele membre vor avea posibilitatea de a le adapta astfel încât acestea să poată juca în viitor un rol important pentru bunăstarea economică a părților interesate din sectorul vitivinicol şi pentru conservarea mediului în regiunile vitivinicole.

3.4. O mai bună informare a consumatorilor în legătură cu vinurile europene

Numeroase părți interesate au subliniat, în special cu ocazia seminarului din 16 februarie 2006, necesitatea acordării unei importanțe mai mari comercializării şi promovării vinurilor. Comisia intenționează să urmeze cu hotărâre o politică responsabilă de promovare şi de informare. Este necesar să se fructifice toate

[8] Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

posibilitățile pe care le oferă legislația comunitară şi să se creeze altele noi pentru următoarele scopuri:

– realizarea de noi proiecte de promovare în afara Uniunii Europene, finanțate din pachetele financiare naționale pe baza unui buget dedicat ambițios, de 120 milioane euro, care reprezintă aproximativ 9% din bugetul alocat acestui sector. Aceste măsuri vor fi cofinanțate în proporție de 50% din bugetul comunitar;

– realizarea de proiecte avansate de promovare, finanțate din fondurile de dezvoltare rurală destinate organizațiilor de producători care participă la un program de calitate;

– noi campanii de informare privind consumul responsabil şi moderat de vin vor fi finanțate în UE utilizând cadrul juridic orizontal pentru promovare şi aplicând un procent de cofinanțare mărit (stabilit la 60%). Campania de informare aflată în curs pe tema clasificării indicațiilor geografice europene va fi, de asemenea, îmbunătățită. În acest scop, Regulamentul (CE) nr. 2826/2000 al Consiliului se va modifica şi se vor pune la dispoziție fonduri suplimentare.

3.5. Prevenirea riscurilor de mediu

Producerea şi comercializarea vinului ar trebui să țină cont pe deplin de preocupările de ordin ecologic, de la practicile de cultivare până la metodele de prelucrare. Comisia intenționează să se asigure că reforma regimului vinului îmbunătățeşte impactul viticulturii şi al vinificării asupra mediului, în special în ceea ce priveşte eroziunea şi contaminarea solului, utilizarea produselor de protecție a plantelor, precum şi gestionarea deşeurilor.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, Comisia propune:

– eligibilitatea tuturor regiunilor vinicole pentru a beneficia de schema de plată unică, astfel încât respectarea normelor de eco-condiționalitate să devină obligatorie pentru tot mai mulți producători;

– introducerea automată a suprafețelor defrişate în cadrul schemei de plată unică, astfel încât respectarea normelor de eco-condiționalitate să devină obligatorie pentru aceste suprafețe;

– adăugarea unor cerințe minime de mediu la prima de defrişare, pentru a evita degradarea terenului, precum şi la măsurile de restructurare şi de recoltare înainte de coacere, finanțate din pachetul financiar național;

– stabilirea unui nivel minim acceptabil de protecție a mediului în cursul procesului de producere a vinului;

– suplimentarea fondurilor prevăzute în programele de dezvoltare rurală, de exemplu, în cadrul axei 2, prin măsuri de sprijin destinate îmbunătățirii mediului şi a peisajului rural.

3.6. Oferirea unor alternative producătorilor mai puțin competitivi

Deşi o mare parte dintre producători sunt deja competitivi sau vor deveni mai competitivi datorită noilor măsuri propuse în cadrul reformei, alții se află într-o situație foarte dificilă. Aceştia înregistrează adesea pierderi din exploatare şi vor întâmpina mari dificultăți pentru a evita falimentul pe o piață din ce în ce mai

competitivă. Pentru a le oferi o posibilitate de a părăsi acest sector cu demnitate este necesară menținerea unui regim de sprijin pentru abandonul definitiv.

Viticultorii ar trebui să aibă libertatea de a recurge sau nu la defrişare. Cu toate acestea, pentru a evita diverse probleme de ordin social şi/sau ecologic, li se va permite statelor membre să limiteze defrişarea în podgoriile din zonele de munte sau de pante abrupte, precum şi în regiunile care fac obiectul unor constrângeri ecologice specifice şi/sau să întrerupă defrişarea în cazul în care suprafața defrişată cumulată depăşeşte 10% din suprafața viticolă a țării.

Prima de defrişare va fi majorată şi stabilită la un nivel atractiv. Pentru a încuraja producătorii să recurgă la această soluție încă din primul an, se va stabili un barem descrescător pentru restul perioadei de valabilitate a restricțiilor de plantare. Bugetul alocat va permite defrişarea a aproximativ 200 000 ha în întreaga Uniune Europeană pe o perioadă de cinci ani. Această suprafață corespunde părții din excedentele structurale care urmează să fie eliminate, ținând cont de evoluția recentă a comerțului, precum şi de efectele pozitive pe care se preconizează că le vor produce asupra echilibrului pieței celelalte măsuri propuse, în special eliminarea îmbogățirii prin adaos de zahăr, sprijinul pentru promovare, pentru recoltarea înainte de coacere şi pentru dezvoltare rurală.

În urma defrişării, suprafața agricolă utilizată anterior pentru viticultură va deveni eligibilă în cadrul schemei de plată unică şi va beneficia de plata directă decuplată, la un nivel egal cu media regională.

3.7. Comerțul cu țări terțe

Dat fiind că negocierile OMC se află încă în curs şi că rezultatul acestora rămâne incert, propunerea de reformă nu abordează cadrul juridic actual aplicabil comerțului extern, cu excepția restituirilor la export.

Cu toate acestea, au fost analizate impactul şi rolul restituirilor la export în cazul vinului. Impactul economic al acestora s-a diminuat considerabil. Astfel, exporturile cu restituiri reprezintă mai puțin de 15% din totalul exporturilor. Valoarea restituirilor la export reprezintă 3,4% din valoarea produselor eligibile pentru restituiri la export. Prin urmare, s-a considerat că fondurile alocate acestui instrument ar putea primi o mai bună utilizare, în special pentru promovare, şi se propune eliminarea restituirilor la export.

3.8. Consolidarea coerenței PAC, simplificare şi conformare deplină la legislația comunitară

Extinderea la toate regiunile viticole a eligibilității pentru schema de plată unică reprezintă o etapă importantă destinată să ofere producătorilor de vin un grad ridicat de flexibilitate şi să asigure faptul că aceştia sunt tratați pe picior de egalitate cu alți agricultori. Această măsură necesită modificarea Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului.

Propunerea prevede simplificarea legislației, a procedurilor administrative îndeplinite de autoritățile publice (comunitare, naționale sau regionale) şi a procedurilor administrative care sunt în sarcina părților private. De exemplu, simplificarea administrativă care decurge din eliminarea măsurilor de piață şi a drepturilor de plantare începând cu anul 2014 reprezintă un avantaj considerabil al reformei

propuse. Simplificarea şi transmiterea electronică a documentelor de însoţire ar trebui, de asemenea, încurajate.

Independent de înlăturarea restricţiilor de plantare, operatorii economici şi statele membre trebuie să se conformeze legislaţiei comunitare privind podgoriile aşa-numite nereglementare şi podgoriile ilicite. Conformarea la aceste norme este esenţială pentru buna funcţionare a OCP. În cazul în care normele nu sunt respectate, Comisia va lua (în continuare) măsuri corespunzătoare în cadrul procedurilor de închidere a conturilor sau, dacă este necesar, va iniţia proceduri privind încălcarea dreptului comunitar în conformitate cu articolul 226 din tratat.

4. IMPLICAŢII BUGETARE

Impactul reformei propuse nu duce la creşterea costurilor în raport cu pachetul financiar de 1,3 miliarde euro, care a fost alocat recent acestui sector. Acest buget va fi folosit astfel:

- în noua OCP, pentru pachetele naţionale, inclusiv pentru măsuri cum sunt promovarea în ţările terţe şi operaţiunile de defrişare;
- pentru a permite transferurile în favoarea măsurilor de dezvoltare rurală pentru regiunile producătoare de vin;
- pentru a permite transferurile către schema de plată unică pentru suprafeţele defrişate.

Se estimează că schimbările şi inovaţiile aduse sistemului vor conduce la o utilizare mai eficientă a bugetului.

Pe lângă aceasta, fondurile destinate acţiunilor de informare pe piaţa internă cu privire la vinurile cu denumiri de origine protejate sau cu indicaţii geografice protejate, la vinurile din soiuri şi la consumul responsabil vor creşte cu 3 milioane euro.

CUPRINS

TITLUL I DISPOZIȚII INTRODUCTIVE 24
TITLUL II MĂSURI DE SPRIJIN 26
CAPITOLUL I Programe de sprijin 26
Secțiunea 1 Dispoziții introductive 26
Secțiunea 2 Programe de sprijin 26
Secțiunea 3 măsuri de sprijin specifice 28
Secțiunea 4 Dispoziții generale 31
Capitolul II Transferuri financiare 32
TITLUL III MĂSURI DE REGLEMENTARE 33
CAPITOLUL I Norme generale 33
Capitolul II Practici oenologice şi restricții 34
Capitolul III Denumiri de origine şi indicații geografice 37
Secțiunea 1 Domeniu de aplicare şi definiții 37
Secțiunea 2 Cererea de protecție 38
Secțiunea 3 procedura de acordare a protecției 39
Secțiunea 4 Cazuri specifice 41
Secțiunea 5 protecție şi control 42
Secțiunea 6 Dispoziții generale 46
Capitolul IV Etichetarea 46
Capitolul V Organizații de producători şi organizații interprofesionale 48
TITLUL IV COMERȚUL CU ȚĂRI TERȚE 52
CAPITOLUL I Dispoziții comune 52
Capitolul II Licențe de import şi de export 52
Capitolul III Măsuri de salvgardare 54
Capitolul IV Norme privind importurile 56
TITLUL V POTENȚIALUL DE PRODUCȚIE 58
Capitolul I Plantări ilegale 58
Capitolul II Regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare 60
Capitolul III Schema de defrişare 64
TITLUL VI DISPOZIȚII GENERALE 67

TITLUL VII DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE 71
Capitolul I Modificări 71
Capitolul II Dispoziții tranzitorii şi finale 73

2007/0138 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

privind organizarea comună a pieței vitivinicole şi de modificare a anumitor regulamente

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 36 şi 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

(1) Regimul aplicabil în prezent sectorului vitivinicol este stabilit în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole[9].

(2) Consumul de vin în Comunitate a înregistrat o scădere constantă şi volumul de vin exportat din Comunitate începând cu anul 1996 a crescut într-un ritm mult mai lent decât cel al importurilor. Aceasta a dus la o deteriorare a echilibrului între cerere şi ofertă, care, la rândul său, are consecințe considerabile asupra prețurilor şi veniturilor producătorilor.

(3) Nu toate instrumentele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 s-au dovedit eficiente pentru orientarea sectorului către o dezvoltare competitivă şi durabilă. Mecanismele de piață precum distilarea de criză s-au dovedit a fi nerentabile, în măsura în care au încurajat excedentele structurale fără a impune ameliorarea structurilor de concurență relevante. Mai mult, unele dintre măsurile de reglementare existente au restricționat în mod nejustificat activitățile producătorilor competitivi.

(4) Cu alte cuvinte, cadrul juridic actual nu pare să permită atingerea, în mod durabil, a obiectivelor prevăzute la articolul 33 din tratat, în special stabilizarea pieței vitivinicole şi asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă în cauză.

(5) În lumina experienței dobândite, este necesar, prin urmare, să se modifice fundamental regimul comunitar aplicabil sectorului vitivinicol, în vederea atingerii următoarelor obiective: creşterea competitivității producătorilor de vin din Comunitate; consolidarea reputației vinului de calitate din Comunitate ca fiind cel mai bun la nivel mondial; recâştigarea vechilor piețe de desfacere şi câştigarea unora noi în Comunitate şi în

---

[9] JO L 179, 14.7.1999, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

lume; stabilirea unui regim vitivinicol care funcționează în baza unor norme clare, simple şi eficiente, care creează un echilibru între cerere şi ofertă; stabilirea unui regim vitivinicol care păstrează cele mai bune tradiții ale producției vitivinicole comunitare, consolidează structura socială în numeroase regiuni rurale şi garantează respectarea mediului de întregul proces de producție. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 ar trebui abrogat şi înlocuit cu acest nou regulament.

(6) Prezentul regulament a fost precedat de un proces de evaluare şi consultare destinat să permită o mai bună identificare şi circumscriere a necesităților sectorului vitivinicol. S-a comandat un raport extern de evaluare, care a fost publicat în noiembrie 2004. Pentru a oferi părților interesate posibilitatea de a-şi exprima opiniile, Comisia a organizat un seminar la 16 februarie 2006. Comunicarea Comisiei „Către un sector vitivinicol european durabil" a fost publicată la 22 iunie 2006[10], împreună cu un studiu de impact, care enumera o serie de opțiuni disponibile pentru o reformă a sectorului.

(7) Între iulie şi noiembrie 2006 au avut loc discuții la nivelul Consiliului. În decembrie 2006, atât Comitetul Economic şi Social European cât şi Comitetul Regiunilor au adoptat rapoarte privind propunerile de reformă a sectorului vitivinicol prezentate în comunicarea Comisiei. La 15 februarie 2007, Parlamentul European a adoptat un raport din proprie inițiativă asupra acestei comunicări, ale cărui concluzii au fost luate în considerare în prezentul regulament.

(8) Regulamentul [*a se introduce numărul, titlul complet şi referințele publicării, dacă acestea se cunosc înainte de adoptarea prezentului regulament*] al Consiliului de stabilire a unei organizări comune a pieților agricole („organizarea comună unică a pieților") ar trebui să se aplice şi sectorului vitivinicol. Organizarea comună unică a pieților include dispoziții orizontale, în special privind comerțul cu țările terțe, regulile de concurență, controalele şi sancțiunile, schimbul de informații dintre Comisie şi statele membre. Pentru a facilita integrarea lor ulterioară în organizarea comună unică a pieților, dispozițiile prezentului regulament referitoare la aspectele orizontale menționate ar trebui aliniate într-o cât mai mare măsură posibilă cu cele ale organizării comune unice a pieților.

(9) Este important să se prevadă măsuri de sprijin de natură să consolideze structurile competitive. Deşi este indicat ca aceste măsuri să fie finanțate şi definite de Comunitate, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a selecta combinația de măsuri adecvată pentru a răspunde necesităților din teritoriile lor, ținând cont de particularitățile regionale, dacă este cazul, şi de a le integra în programele naționale de sprijin. Este necesar ca statele membre să îşi asume răspunderea pentru punerea în aplicare a acestor programe.

(10) Cheia repartiției fondurilor destinate programelor naționale de sprijin între statele membre ar trebui să se bazeze pe partea istorică a acestora din bugetul vitivinicol, ca principal criteriu, precum şi pe suprafața plantată cu viță de vie şi pe producția anterioară.

(11) Este necesar ca una dintre măsurile principale în cadrul unor astfel de programe să fie promovarea şi comercializarea vinurilor comunitare în țările terțe şi ca aceasta să aibă rezervată o anumită parte din buget. Date fiind efectele structurale pozitive pe care le

---

[10] COM (2006) 319 final.

au asupra sectorului, este necesar să se continue ajutorul acordat pentru activitățile de restructurare şi reconversie. Pentru a încuraja o gestionare responsabilă a situațiilor de criză, este necesar ca instrumente preventive precum asigurarea recoltei, fondurile mutuale şi recoltarea înainte de coacere să fie eligibile pentru a beneficia de sprijin în cadrul programelor de sprijin.

(12) Este necesar ca, atunci când acest lucru este posibil, finanțarea măsurilor eligibile de către Comunitate să fie condiționată de respectarea de către producători a anumitor norme de mediu în vigoare. De asemenea, ar trebui ca nerespectarea normelor să atragă după sine o reducere corespunzătoare a plăților.

(13) Este necesar ca sprijinul acordat sectorului să provină şi din măsurile structurale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)[11].

(14) Printre măsurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, următoarele ar trebui să fie relevante pentru sectorul vitivinicol: instalarea tinerilor agricultori şi investițiile în echipamentele tehnice şi îmbunătățiri legate de comercializare, formarea profesională, sprijinul pentru informare şi promovare pentru organizațiile de producători care participă la un program de calitate, sprijinul pentru agromediu, pensionarea anticipată a agricultorilor care decid să înceteze definitiv orice activitate comercială agricolă pentru a transfera exploatația către alți agricultori.

(15) Pentru a suplimenta mijloacele financiare disponibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005, ar trebui instituit un transfer progresiv de fonduri către bugetul care ține de regulamentul respectiv.

(16) Este necesar ca anumite măsuri de reglementare să fie aplicabile în sectorul vitivinicol, în special din motive de ordin sanitar, calitativ şi din motive legate de aşteptările consumatorului.

(17) Statele membre ar trebui să îşi asume în continuare responsabilitatea pentru clasificarea soiurilor de struguri de vinificație din care este permisă producerea vinului pe teritoriile lor. Anumite soiuri de struguri de vinificație ar trebui excluse.

(18) Ar trebui ca anumite produse care intră sub incidența prezentului regulament să poată fi comercializate în Comunitate în conformitate cu o clasificare a produselor viticole şi cu caracteristicile aferente.

(19) Produsele care intră sub incidența prezentului regulament ar trebui să fie fabricate conform anumitor norme privind practicile oenologice şi restricțiile care să garanteze că au fost luate în calcul considerente de ordin sanitar şi aşteptările consumatorilor privind calitatea şi metodele de producție. Din motive de flexibilitate, Comisia ar trebui să îşi asume sarcina de a actualiza aceste practici şi de a aproba altele noi, cu excepția domeniilor sensibile din punct de vedere politic al îmbogățirii şi al acidifierii, pentru care competența de a aduce modificări ar trebui să îi revină în continuare Consiliului.

---

[11] JO L 277, 21.10.2005, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2012/2006 (JO L 384, 29.12.2006, p. 8).

(20) Creşterea tăriei alcoolice a vinurilor ar trebui să facă obiectul anumitor limite şi, atunci când este aplicată, ar trebui efectuată prin adăugarea de must de struguri concentrat şi rectificat. Este necesar ca adaosul de zaharoză în vin să nu mai fie autorizat.

(21) Dată fiind calitatea scăzută a vinului obținut prin supratescuire, această practică ar trebui interzisă.

(22) Pentru a respecta standardele internaționale în acest domeniu, Comisia ar trebui să se bazeze, în general, pe practicile oenologice aprobate de Organizația Internațională pentru Vie şi Vin (OIV). Pentru ca producătorii comunitari să nu întâmpine dificultăți pe piețele străine, ar trebui ca aceste standarde să se aplice în egală măsură şi vinurilor comunitare destinate exportului, indiferent de normele mai restrictive aplicabile în Comunitate.

(23) Cupajarea unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Comunității şi cupajarea între vinuri originare din țările terțe ar trebui să fie în continuare interzise în Comunitate. Pentru acelaşi motiv, ar trebui să se interzică transformarea în vin sau adăugarea la vin, pe teritoriul Comunității, a anumitor tipuri de must de struguri, suc de struguri şi struguri proaspeți provenind din țări terțe.

(24) În Comunitate, conceptul de vin de calitate se bazează, printre altele, pe caracteristici specifice atribuibile originii geografice a vinului. Astfel de vinuri sunt identificate pentru consumatori prin denumiri de origine protejate şi indicații geografice protejate, însă sistemul actual nu este pe deplin elaborat în acest sens. Pentru a face posibilă existența unui cadru mai transparent şi mai elaborat care să stea la baza revendicărilor calitative asociate produselor în cauză, este necesar să se introducă un regim conform căruia cererile de denumire de origine protejată sau de indicație geografică protejată să fie examinate în conformitate cu politica comunitară orizontală referitoare la calitatea produselor alimentare, altele decât vinurile şi băuturile spirtoase, definită de Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice şi a denumirilor de origine ale produselor agricole şi alimentare[12].

(25) Pentru a conserva caracteristicile calitative specifice ale vinurilor cu denumire de origine sau cu indicație geografică, statele membre ar trebui să fie abilitate să pună în aplicare norme mai restrictive în acest sens.

(26) Pentru a putea beneficia de protecție în Comunitate, denumirile de origine şi indicațiile geografice ar trebui recunoscute şi înregistrate la nivel comunitar. Pentru a garanta faptul că aceste denumiri îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament, cererile ar trebui examinate de autoritățile naționale ale statelor membre în cauză, sub rezerva respectării unor dispoziții comune minime, inclusiv o procedură națională de opoziție. Comisia ar trebui să examineze ulterior în amănunt aceste decizii, pentru a garanta faptul că cererile respectă condițiile prevăzute de prezentul regulament şi uniformitatea acestei practici în toate statele membre.

(27) Este necesar ca protecția să fie disponibilă pentru denumirile de origine şi indicațiile geografice ale țărilor terțe, atunci când acestea sunt protejate în țara de origine.

---

[12] JO L 93, 31.3.2006, p. 12. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006.

(28) Este necesar ca procedura de înregistrare să permită oricărei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim într-un stat membru sau o țară terță să își exercite drepturile prin notificarea opoziției.

(29) Denumirile de origine şi indicațiile geografice înregistrate ar trebui să beneficieze de protecție împotriva oricăror utilizări care profită în mod abuziv de reputația asociată produselor care respectă exigențele corespondente. Pentru a favoriza o concurență loială şi a nu induce în eroare consumatorii, ar trebui ca această protecție să aibă o incidență asupra produselor şi serviciilor care nu sunt reglementate de prezentul regulament, inclusiv acelea care nu sunt prevăzute în anexa I din tratat.

(30) Este necesar să se prevadă proceduri care să permită modificarea caietului de sarcini al unui produs după acordarea protecției, precum şi anularea denumirii de origine sau a indicației geografice, în special dacă nu mai este asigurată respectarea caietului de sarcini corespondent.

(31) Denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate pe teritoriul Comunității ar trebui să fie supuse unor controale oficiale efectuate, dacă este posibil, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale şi produsele alimentare şi cu normele de sănătate animală şi de bunăstare a animalelor[13], care să includă un sistem de verificări pentru a asigura conformitatea cu caietul de sarcini aplicabil vinurilor în cauză.

(32) Este necesar ca statele membre să fie autorizate să perceapă o redevență pentru acoperirea costurilor suportate.

(33) Din motive de certitudine juridică, denumirile de origine şi indicațiile geografice existente în Comunitate ar trebui să fie excluse de la aplicarea noii proceduri de examinare. Cu toate acestea, statele membre în cauză ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile şi actele de bază în temeiul cărora aceste denumiri de origine şi indicații geografice au fost recunoscute la nivel național, în caz contrar acestea pierzând protecția de care beneficiază. Din motive de certitudine juridică, ar trebui ca posibilitatea de a anula denumirile de origine şi indicațiile geografice existente să fie limitată.

(34) Este necesar să se suprime posibilitatea de a proteja la nivel național denumiri geografice drept denumiri de origine sau indicații geografice.

(35) Descrierea, denumirea şi prezentarea produselor care intră sub incidența prezentului regulament pot avea consecințe importante în privința perspectivelor de comercializare. Diferențele dintre dispozițiile legislative ale statelor membre privind etichetarea produselor vitivinicole pot duce la împiedicarea bunei funcționări a pieței interne.

(36) Prin urmare, este necesar să se prevadă norme care să ia în calcul interesele legitime ale consumatorilor şi ale producătorilor. Din acest motiv, este adecvat ca normele privind etichetarea să fie adoptate la nivel comunitar.

---

[13] JO L 165, 30.4.2004, p. 1; versiune revizuită (JO L 191, 28.5.2004, p. 1). Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006.

(37) Aceste norme ar trebui să prevadă obligativitatea utilizării anumitor termeni, astfel încât produsul să poată fi identificat în funcție de categoria comercială şi să se furnizeze consumatorilor anumite informații importante. Utilizarea altor informații facultative ar trebui, de asemenea, să fie reglementată în cadrul comunitar.

(38) În lipsa unor dispoziții contrare, normele de etichetare din sectorul vitivinicol ar trebui să vină în completarea celor prevăzute de Directiva (CE) nr. 2000/13/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea şi prezentarea produselor alimentare, precum şi la publicitatea acestora[14], care au o aplicare orizontală. Experiența a demonstrat că nu este oportună diferențierea normelor de etichetare în funcție de categorii de produse vitivinicole. Normele ar trebui să se aplice tuturor diverselor categorii de vin, inclusiv produselor importate. În special, este necesar ca acestea să permită indicarea unui soi de struguri de vinificație şi a unui an de recoltă pe toate vinurile fără denumire de origine sau indicație geografică, sub rezerva cerințelor privind veridicitatea informațiilor indicate pe etichetă şi a verificărilor corespunzătoare.

(39) Existența şi înființarea organizațiilor de producători continuă să rămână un mijloc de a contribui la satisfacerea necesităților sectorului vitivinicol, astfel cum sunt definite acestea la nivel comunitar. Utilitatea acestora ar trebui să rezide în sfera de acoperire şi eficacitatea serviciilor pe care le oferă membrilor lor. Acest lucru este valabil şi pentru organizațiile interprofesionale. Prin urmare, statele membre ar trebui să recunoască organizațiile care îndeplinesc anumite cerințe definite la nivel comunitar.

(40) În vederea îmbunătățirii funcționării pieței pentru vinurile cu denumire de origine sau cu indicație geografică, statele membre ar trebui să fie în măsură să pună în aplicare deciziile luate de organizațiile interprofesionale. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al acestor decizii ar trebui să excludă anumite practici care pot denatura concurența.

(41) Crearea unei piețe comunitare unice implică introducerea unui regim de schimburi la frontierele externe ale Comunității. Acesta ar trebui să includă drepturi de import şi, în principiu, să stabilizeze piața comunitară. Este necesar ca acest regim de schimburi să se bazeze pe obligațiile internaționale ale Comunității, în special pe cele care decurg din acordurile încheiate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

(42) Monitorizarea fluxurilor comerciale este înainte de toate o chestiune de gestionare, care ar trebui abordată cu flexibilitate. În consecință, Comisia ar trebui să ia o decizie privind introducerea unor cerințe în materie de licențe, ținând cont de necesitatea de a introduce licențe de import şi de export pentru gestionarea pieților relevante şi, în special, pentru monitorizarea importurilor de produse în cauză. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să prevadă condițiile generale care guvernează aceste licențe.

(43) Atunci când se introduce un regim de licențe de import şi de export, ar trebui impusă constituirea unei garanții, pentru a garanta faptul că operațiunile pentru care se acordă aceste licențe sunt efectiv desfăşurate.

---

[14] JO L 109, 6.5.2000, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/142/CE a Comisiei (JO L 368, 23.12.2006, p. 110).

(44) Regimul drepturilor de import permite renunțarea la orice alte măsuri de protecție la frontierele externe ale Comunității. Mecanismul pieței interne şi al drepturilor vamale s-ar putea dovedi inadecvat în circumstanțe excepționale. În asemenea cazuri, pentru a nu lăsa piața comunitară fără apărare împotriva perturbărilor care pot apărea, Comunitatea ar trebui să fie în măsură să ia de îndată toate măsurile necesare. Aceste măsuri trebuie să respecte angajamentele internaționale ale Comunității.

(45) Pentru a preveni sau a contracara efectele adverse asupra pieței comunitare ce pot rezulta din importurile de suc de struguri şi de produse pe bază de must de struguri, este necesar ca importul acestui tip de produse să fie supus plății unui drept suplimentar, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

(46) Pentru a asigura buna funcționare a pieței vitivinicole şi, în special, pentru a evita perturbările pieței, este necesar să se prevadă posibilitatea de a interzice recursul la regimul de perfecționare activă sau pasivă. Pentru a putea funcționa, un astfel de instrument de gestionare a pieței ar trebui, în general, să fie pus în aplicare fără întârziere. Prin urmare, Comisiei ar trebui să i se încredințeze competențele necesare în acest sens.

(47) Este necesar ca produsele importate din țări terțe să fie supuse normelor comunitare privind categoriile de produse, etichetarea şi denumirile de origine şi indicațiile geografice. De asemenea, acestea ar trebui să fie însoțite de un buletin de analiză.

(48) În anumite condiții, este necesar să i se atribuie Comisiei competența de a deschide şi a gestiona contingente tarifare care decurg din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu tratatul sau din alte acte ale Consiliului.

(49) Problema excedentului de vin din Comunitate a fost agravată în urma încălcărilor interdicției provizorii de noi plantări. În Comunitate există un număr semnificativ de plantații ilegale, ceea ce constituie o sursă de concurență neloială şi exacerbează problemele din acest sector.

(50) În ceea ce priveşte suprafețele plantate ilegal, este necesar să se distingă între cele plantate înainte şi după 1 septembrie 1998, sub aspectul obligației producătorilor față de aceste suprafețe.

(51) În prezent, suprafețele plantate ilegal înainte de 1 septembrie 1998 nu fac obiectul unei obligații de defrişare. Cu toate acestea, ar trebui ca producătorii în cauză să aibă obligația de a le regulariza în schimbul plății unei taxe. În cazul în care suprafețele în cauză nu sunt regularizate până la 31 decembrie 2009, producătorii ar trebui să aibă obligația de a le defrişa pe speze proprii. Nerespectarea obligației de defrişare ar trebui să atragă după sine plata unor penalități.

(52) Suprafețele plantate cu încălcarea interdicției după data de 1 septembrie 1998 ar trebui defrişate, aceasta fiind sancțiunea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999. Nerespectarea obligației de defrişare ar trebui să atragă după sine plata unor penalități.

(53) În aşteptarea punerii în aplicare a măsurilor de regularizare şi de defrişare, vinul provenit din suprafețele plantate cu încălcarea interdicției şi neregularizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 nu ar trebui introdus pe piață decât în scopul distilării, pe cheltuiala producătorului în cauză. Prezentarea de către

producători a unor contracte de distilare ar trebui să asigure o mai bună monitorizare a acestei norme decât în trecut.

(54) Deşi interdicția provizorie de noi plantări a avut un anumit efect asupra echilibrului între cerere şi ofertă pe piața vitivinicolă, ea a constituit în acelaşi timp un obstacol pentru producătorii competitivi care doresc să răspundă cu flexibilitate cererii în creştere.

(55) Întrucât încă nu s-a atins echilibrul pieței şi măsurile de însoțire precum schema de defrişare au nevoie de timp pentru a produce efecte, este oportun să se mențină interdicția de noi plantări până la 31 decembrie 2013, dată de la care este necesar ca aceasta să fie ridicată definitiv pentru a permite producătorilor competitivi să răspundă liber condițiilor de piață.

(56) Autorizarea în vigoare pentru noi plantări de vițe-mamă pentru altoi, comasarea şi exproprierea, precum şi experimentarea viticolă, nu au provocat o perturbare neîntemeiată a pieței vitivinicole şi, prin urmare, ar trebui menținute, cu condiția efectuării controalelor necesare.

(57) Este necesar să se continue acordarea de drepturi de replantare atunci când producătorii se angajează să defrişeze suprafețe echivalente plantate cu viță de vie, întrucât efectul net al acestora asupra producției este în general nul.

(58) Pe lângă aceasta, ar trebui ca statele membre să aibă posibilitatea de a autoriza transferul drepturilor de replantare de la o exploatație viticolă la alta, cu condiția efectuării de controale stricte şi ca acest transfer să se înscrie în politica de calitate, să cuprindă vițele-mamă pentru altoi sau să fie legat de transferul unei părți a exploatației. Este necesar ca aceste transferuri să se limiteze la teritoriul statului membru în cauză.

(59) Pentru a îmbunătăți gestionarea potențialului viticol şi a favoriza utilizarea eficientă a drepturilor de plantare care contribuie la atenuarea efectelor restricțiilor provizorii de plantare, este necesară menținerea sistemului de rezerve naționale sau regionale.

(60) Este important ca statele membre să aibă competențe largi pentru gestionarea rezervelor, cu condiția efectuării controalelor necesare, pentru a le permite să adapteze mai bine utilizarea drepturilor de plantare pe aceste rezerve la necesitățile locale. Aceste competențe trebuie să cuprindă posibilitatea de cumpărare a drepturilor de plantare, de aprovizionare a rezervelor şi de vânzare a drepturilor de plantare provenite din acestea. În acest scop, este necesar ca statele membre să aibă în continuare posibilitatea de a nu aplica sistemul de rezerve, cu condiția ca ele să poată dovedi că dispun de un sistem eficient de administrare a drepturilor de plantare.

(61) Acordarea de avantaje speciale tinerilor viticultori poate facilita nu numai instalarea, dar şi adaptarea structurală a exploatării după prima instalare; prin urmare, aceştia ar trebui să poată beneficia în mod gratuit de drepturile din rezerve.

(62) Pentru a garanta utilizarea optimă a resurselor şi pentru a adapta mai bine oferta la cerere, este important ca drepturile de plantare să fie utilizate de titularii lor într-un termen rezonabil. În caz contrar, acestea ar trebui atribuite sau reatribuite rezervelor. Din aceleaşi motive, este necesar ca drepturile atribuite rezervelor să fie acordate într-un termen rezonabil.

(63) Producția de vin a statelor membre care nu produc mai mult de 25 000 hectolitri pe an nu are efecte semnificative asupra echilibrului pieței. Prin urmare, aceste state membre ar trebui excluse de la aplicarea interdicției provizorii de noi plantări, însă nu ar trebui nici să aibă acces la schema de defrişare.

(64) Este necesar să se introducă o schemă de defrişare, ca măsură de însoțire destinată să contribuie la crearea unui sector conform condițiilor pieței. În cazul în care producătorii consideră că în anumite zone condițiile nu sunt favorabile unei producții viabile, este necesar să li se ofere posibilitatea de a-şi reduce costurile şi de a renunța permanent la producția viticolă în respectivele zone şi să li se permită fie să desfăşoare alte activități pe parcelele în cauză, fie să se retragă complet din producția agricolă.

(65) Experiența a arătat că faptul de a lăsa la latitudinea statelor membre decizia de a autoriza plata unor prime de defrişare riscă să distrugă eficacitatea acestei măsuri şi a efectelor conexe asupra producției. Prin urmare, contrar celor prevăzute de sistemul actual, producătorii ar trebui să fie în general eligibili pentru a beneficia de schema de defrişare şi să aibă în exclusivitate dreptul de a decide dacă să participe sau nu la această schemă. În schimb, ar trebui să li se ofere o primă pe hectar viticol defrişat.

(66) Este necesar ca statele membre să aibă posibilitatea de a stabili, pe baza unor criterii obiective, cuantumul specific al primei de defrişare, în limitele baremurilor stabilite de Comisie.

(67) Pentru a garanta un tratament responsabil al zonelor defrişate, dreptul la primă ar trebui să fie condiționat de respectarea de către producătorii în cauză a normelor de mediu aplicabile. De asemenea, ar trebui ca nerespectarea normelor să atragă după sine o reducere proporțională a primei de defrişare.

(68) Pentru a evita problemele de ordin ecologic, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a exclude de la defrişare podgoriile din zonele de munte sau de pante abrupte, precum şi pe cele unde există un risc ecologic, conform unor condiții specifice. Este necesar ca statele membre să aibă posibilitatea de a întrerupe defrişarea atunci când suprafața defrişată totală atinge 10% din suprafața lor viticolă.

(69) În urma defrişării, suprafața agricolă utilizată anterior pentru viticultură ar trebui să devină eligibilă în cadrul schemei de plată unică şi să beneficieze de plata directă decuplată, care, din motive bugetare, n-ar trebui să depăşească 350 euro/ha.

(70) Buna funcționare a pieței unice ar fi compromisă în cazul acordării de ajutoare de stat. De aceea, este necesar ca dispozițiile din tratat care reglementează ajutoarele de stat să se aplice produselor care sunt vizate de organizarea comună a pieților vitivinicole. Cu toate acestea, dispozițiile referitoare la prima de defrişare şi anumite măsuri din cadrul programelor de sprijin nu ar trebui să constituie un obstacol în calea acordării ajutoarelor naționale cu acelaşi scop.

(71) Pentru o mai bună gestionare a potențialului viticol, este de dorit ca statele membre să comunice Comisiei un inventar al potențialului de producție. Aceste informații ar trebui să se bazeze pe registrul existent al plantațiilor viticole. Pentru a încuraja statele membre să comunice acest inventar, sprijinul pentru restructurare şi reconversie ar trebui limitat la statele membre care au comunicat inventarul.

(72) Pentru a putea dispune de informațiile necesare pentru a face alegerile politice şi administrative potrivite, producătorii de struguri pentru vinificație, de must şi de vin ar trebui să depună declarații de recoltă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să îi oblige pe comercianții de struguri destinați producției de vin să declare cantitățile de produse ale ultimei recolte care au fost comercializate. Producătorii de must şi de vin şi comercianții, cu excepția comercianților cu amănuntul, ar trebui să declare stocurile de must şi de vin pe care le dețin.

(73) Pentru a permite un nivel satisfăcător de trasabilitate a produselor în cauză, în special în scopul protejării consumatorilor, ar trebui să se prevadă ca toate produsele care intră sub incidența prezentului regulament să aibă un document de însoțire atunci când circulă în Comunitate.

(74) Este necesar ca măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei[15].

(75) Cheltuielile suportate de statele membre în cadrul obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie finanțate de Comunitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune[16].

(76) Este necesar ca statele membre şi Comisia să comunice între ele informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

(77) Pentru a garanta respectarea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament, este necesar să se prevadă controale şi aplicarea de sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor. Prin urmare, ar trebui să i se confere Comisiei competența de a stabili normele corespunzătoare, inclusiv în ceea ce priveşte recuperarea plăților necuvenite şi obligațiile de raportare ale statelor membre.

(78) Este necesar ca autoritățile statelor membre să fie responsabile de asigurarea respectării prezentului regulament şi să adopte dispozițiile necesare pentru a permite Comisiei să monitorizeze şi să garanteze respectarea acestuia.

(79) Pentru a permite includerea sectorului vitivinicol în schema de plată unică, este necesar ca toate suprafețele viticole cultivate în mod activ să fie eligibile pentru a beneficia de schema de plată unică prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune şi de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori[17].

(80) Este necesar ca viticultorii din Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia şi Slovacia să beneficieze de introducerea componentei „vin” în schema de plată unică în aceleaşi condiții ca

---

15 JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

16 JO L 209, 11.8.2005, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 378/2007 (JO L 95, 5.4.2007, p. 1).

17 JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2013/2006 (JO L 384, 29.12.2006, p. 13).

viticultorii din Comunitate, astfel cum aceasta era constituită la 30 aprilie 2004. În consecință, componenta „vin” din schema de plată unică nu ar trebui să fie supusă aplicării calendarului de creşteri prevăzut la articolul 143a din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(81) Regulamentul (CE) nr. 2702/1999 al Consiliului din 14 decembrie 1999 privind acțiunile de informare şi promovare a produselor agricole în țări terțe[18], Regulamentul (CE) nr. 2826/2000 al Consiliului din 19 decembrie 2000 privind acțiunile de informare şi promovare pentru produsele agricole pe piața internă[19] şi Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 ar trebui modificate corespunzător.

(82) Tranziția între dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 şi ale altor regulamente privind sectorul vitivinicol şi dispozițiile prezentului regulament poate crea unele dificultăți care nu sunt prevăzute de prezentul regulament. Pentru a evita această eventualitate, este necesar să i se permită Comisiei să adopte măsurile tranzitorii necesare. De asemenea, Comisia ar trebui autorizată să rezolve probleme practice specifice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I
DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1
Obiectul şi domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament prevede normele specifice aplicabile producției şi comercializării următoarelor produse:

[18] JO L 327, 21.12.1999, p. 7. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2060/2004 (JO L 357, 2.12.2004, p. 3).

[19] JO L 328, 23.12.2000, p. 2. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2060/2004.

Cod NC	Descriere
0806 10 90	Struguri proaspeți, alții decât strugurii de masă
2009 61 2009 69	Suc de struguri (inclusiv must de struguri)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Alte musturi de struguri, altele decât cele fermentate sau cu fermentația oprită altfel decât prin adaosul de alcool
2204	Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool; musturi de struguri, altele decât cele de la poziția 2009, cu excepția celorlalte musturi de struguri de la subpozițiile 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 și 2204 30 98
2206 00 10	Pichet
2209 00 11	Oțetul de vin
2209 00 19	
2307 00 11	Drojdii de vin
2307 00 19	
2308 90 11	Tescovină de struguri
2308 90 19	

2. În ceea ce priveşte produsele menționate la alineatul (1), prezentul regulament prevede:

(a) măsuri de sprijin;

(b) măsuri de reglementare;

(c) norme privind comerțul cu țările terțe;

(d) norme care reglementează potențialul de producție.

Articolul 2
Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile stabilite în anexa I.

TITLUL II
MĂSURI DE SPRIJIN

CAPITOLUL I
Programe de sprijin

SECȚIUNEA 1
DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 3
Domeniu de aplicare

Prezentul capitol prevede normele care reglementează acordarea de fonduri comunitare statelor membre şi utilizarea acestor fonduri de către statele membre prin intermediul programelor de sprijin (denumite în continuare „programe de sprijin”), în vederea finanțării măsurilor de sprijin specifice destinate să susțină sectorul vitivinicol.

Articolul 4
Compatibilitate şi coerență

1. Programele de sprijin sunt conforme legislației comunitare şi coerente cu activitățile, politicile şi prioritățile Comunității.

2. Statele membre sunt responsabile de programele de sprijin şi se asigură că acestea sunt elaborate şi puse în aplicare în mod obiectiv, ținând cont de situația economică a producătorilor vizați şi de necesitatea de a evita inegalitățile de tratament nejustificate între producători.

3. Nu se acordă sprijin:

   (a) pentru proiecte de cercetare şi măsuri destinate să susțină astfel de proiecte;

   (b) pentru măsurile care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

SECȚIUNEA 2
PROGRAME DE SPRIJIN

Articolul 5
Depunerea programelor de sprijin

1. Fiecare stat membru producător menționat în anexa II îi înaintează Comisiei, pentru prima dată până la 30 aprilie 2008, un proiect de program de sprijin pe cinci ani care cuprinde măsuri conforme cu dispozițiile prezentului capitol.

   Măsurile de sprijin se elaborează la nivelul geografic pe care statul membru îl consideră cel mai adecvat. Înainte de a fi înaintat Comisiei, programul de sprijin face obiectul unei consultări cu autoritățile şi organizațiile competente la nivelul teritorial corespunzător.

Fiecare stat membru depune un singur proiect de program, care poate lua în calcul particularități regionale.

2. Programele de sprijin devin aplicabile la trei luni după ce au fost înaintate Comisiei.

Cu toate acestea, în cazul în care programul depus nu respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol, Comisia informează statul membru în consecință. În acest caz, statul membru înaintează Comisiei un program revizuit. Programul revizuit devine aplicabil la două luni de la data notificării, cu excepția cazului în care persistă o incompatibilitate, caz în care se aplică prezentul paragraf.

3. Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* modificărilor privind programele de sprijin prezentate de statele membre.

Articolul 6

Conținutul programelor de sprijin

Programele de sprijin sunt alcătuite din următoarele elemente:

(a) o descriere detaliată a măsurilor propuse, precum şi obiectivele cuantificate ale acestora;

(b) rezultatele consultărilor organizate;

(c) o evaluare a consecințelor tehnice, economice, ecologice şi sociale aşteptate;

(d) un calendar de punere în aplicare a măsurilor;

(e) un tabel financiar general, care să indice resursele care urmează să fie utilizate şi un proiect indicativ de alocare a acestor resurse între măsuri, în conformitate cu plafoanele stabilite în anexa II;

(f) demonstrarea compatibilității şi coerenței între diversele măsuri ale programului;

(g) criteriile şi indicatorii calitativi care urmează să fie utilizați pentru monitorizare şi evaluare, precum şi măsurile luate pentru punerea în aplicare corespunzătoare şi eficientă a programelor;

(h) criteriile şi indicatorii care urmează să fie utilizați pentru a verifica dacă programele de sprijin sunt elaborate şi puse în aplicare în mod obiectiv, ținând cont de situația economică a producătorilor vizați şi de necesitatea de a evita inegalitățile de tratament nejustificate între producători;

(i) dispozițiile prevăzute în ceea ce priveşte controalele şi sancțiunile;

(j) desemnarea autorităților competente şi a organismelor responsabile de punerea în aplicare a programului.

Articolul 7
Măsuri eligibile

Programele de sprijin conțin măsuri de promovare pe piețele din țările terțe, în conformitate cu articolul 9.

Acestea conțin, de asemenea, cel puțin una dintre măsurile următoare:

(a) restructurarea şi reconversia podgoriilor;

(b) recoltarea înainte de coacere;

(c) fonduri mutuale;

(d) asigurarea recoltei.

Articolul 8
Norme generale aplicabile programelor de sprijin

1. Alocarea fondurilor comunitare disponibile, precum şi plafoanele bugetare aplicabile sunt prevăzute în anexa II.

2. Sprijinul comunitar se acordă doar pentru cheltuielile eligibile suportate după depunerea programelor de sprijin relevante, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1).

3. Statele membre nu contribuie la costul măsurilor (co)finanțate de Comunitate în cadrul programelor de sprijin.

4. Prin derogare de la alineatul (3), statele membre pot acorda un ajutor național, în conformitate cu normele comunitare relevante privind ajutorul de stat, pentru măsurile menționate la articolele 9 şi 13.

   Rata maximă a ajutorului, astfel cum este prevăzută în normele comunitare relevante privind ajutoarele de stat, se aplică (co)finanțării publice globale, care include fonduri comunitare şi naționale.

SECȚIUNEA 3
MĂSURI DE SPRIJIN SPECIFICE

Articolul 9
Promovarea pe piețele țărilor terțe

1. Sprijinul în temeiul prezentului articol se acordă pentru măsuri de informare sau de promovare în țările terțe a vinurilor comunitare, în vederea îmbunătățirii competitivității acestora în țările respective.

2. Măsurile menționate la alineatul (1) se referă la vinuri cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată sau la vinurile pentru care se indică soiul.

3. Măsurile menționate la alineatul (1) pot să cuprindă următoarele:

(a) relații publice, măsuri de promovare sau de publicitate, care subliniază în mod special avantajele produselor comunitare, în principal în ceea ce privește calitatea, siguranța alimentară sau respectarea mediului;

(b) participarea la evenimente, târguri sau expoziții de importanță internațională;

(c) campanii de informare, în special privind sistemele comunitare referitoare la denumirile de origine, indicațiile geografice și producția ecologică;

(d) studii ale noilor piețe, necesare pentru extinderea piețelor de desfacere;

(e) studii de evaluare a rezultatelor acțiunilor de promovare și informare.

4. Participarea Comunității la finanțarea activităților de promovare nu depășește 50% din cheltuielile eligibile.

5. Statele membre rezervă cel puțin fondurile comunitare prevăzute în anexa II pentru măsura de promovare pe piețele țărilor terțe. Fondurile rezervate în acest sens nu sunt disponibile pentru alte măsuri.

Articolul 10

Restructurarea și reconversia podgoriilor

1. Obiectivul măsurilor referitoare la restructurarea și reconversia podgoriilor este creșterea competitivității producătorilor de vin.

2. Restructurarea și reconversia podgoriilor sunt sprijinite în conformitate cu prezentul articol doar cu condiția ca statele membre să depună inventarul potențialului de producție, în conformitate cu articolul 100.

3. Sprijinul pentru restructurarea și reconversia podgoriilor poate acoperi una sau mai multe din următoarele activități:

(a) reconversia soiurilor, inclusiv prin supraaltoire;

(b) replantarea podgoriilor;

(c) ameliorarea tehnicilor de gestionare a podgoriilor.

Înlocuirea normală a podgoriilor ajunse la finalul ciclului lor natural de viață este exclusă de la acordarea sprijinului.

4. Sprijinul pentru restructurarea și reconversia podgoriilor ia următoarele forme:

(a) acordarea unor despăgubiri producătorilor pentru pierderile de venituri suferite în cadrul punerii în aplicare a măsurii;

(b) o participare la costurile restructurării și reconversiei.

5. Despăgubirea producătorilor pentru pierderile de venituri menționate la alineatul (4) litera (a) poate acoperi până la 100% din pierderile relevante și poate lua una dintre formele următoare:

(a) prin derogare de la dispozițiile titlului V capitolul II, o autorizație de coexistență a podgoriilor vechi și noi pentru o perioadă determinată de

maximum trei ani, care expiră la încheierea sistemului tranzitoriu privind drepturile de plantare, şi anume la 31 decembrie 2013;

(b) o compensație financiară.

6. Participarea Comunității la finanțarea costurilor efective ale restructurării şi reconversiei podgoriilor nu depăşeşte 50% din acestea. În regiunile clasificate drept regiuni de convergență conform Regulamentului (CE) nr. 1083/2006, participarea Comunității la costurile restructurării şi reconversiei nu depăşeşte 75%.

Articolul 11

Recoltarea înainte de coacere

1. În sensul prezentului articol, recoltarea înainte de coacere înseamnă distrugerea totală sau înlăturarea ciorchinilor încă neajunşi la maturitate, reducând astfel la zero producția parcelei relevante.

2. Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere contribuie la restabilirea echilibrului între cerere şi ofertă pe piața vitivinicolă a Comunității, pentru a preveni crizele de piață.

3. Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere poate fi acordat ca despăgubire sub forma unei plăți forfetare pe hectar, al cărei cuantum urmează să fie stabilit de statul membru în cauză.

   Această plată nu depăşeşte 50% din suma costurilor directe ale distrugerii sau înlăturării ciorchinilor şi din pierderile de venit aferente distrugerii sau înlăturării ciorchinilor.

4. Statele membre vizate introduc un sistem bazat pe criterii obiective pentru a se asigura că măsura recoltării înainte de coacere nu duce la o despăgubire a viticultorilor individuali care să depăşească plafoanele menționate la alineatul (3) al doilea paragraf.

Articolul 12

Fonduri mutuale

1. Sprijinul pentru crearea de fonduri mutuale oferă asistență producătorilor care doresc să se asigure împotriva fluctuațiilor pieței.

2. Sprijinul pentru crearea de fonduri mutuale poate fi acordat sub forma unui ajutor temporar şi degresiv destinat să acopere costurile administrative ale unor astfel de fonduri.

Articolul 13

Asigurarea recoltei

1. Sprijinul pentru asigurarea recoltei contribuie la salvgardarea veniturilor producătorilor atunci când acestea sunt afectate de dezastre naturale, fenomene climatice, boli sau infestări cu paraziți.

2. Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat sub forma unei participări financiare a Comunității care nu depăşeşte:

(a) 80% din costul primelor de asigurare plătite de către producători pentru a se asigura împotriva pierderilor rezultate din fenomene climatice asimilabile dezastrelor naturale;

(b) 50% din costul primelor de asigurare plătite de către producători pentru a se asigura împotriva:

– pierderilor menționate la litera (a) şi împotriva altor pierderi cauzate de fenomene climatice;

– pierderilor cauzate de maladii animale sau vegetale sau de infestări cu paraziți.

3. Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat numai dacă primele de asigurare în cauză nu îi despăgubesc pe producători pentru peste 100% din pierderile de venit suferite, luând în calcul orice alte despăgubiri pe care aceştia le obțin în cadrul altor scheme de sprijin în legătură cu riscul asigurat.

4. Sprijinul pentru asigurarea recoltei nu denaturează concurența pe piața asigurărilor.

Articolul 14
Eco-condiționalitate

Atunci când se constată că un agricultor nu a respectat pe exploatația sa, în orice moment în decursul a cinci ani de la plata sprijinului pentru reconstrucție şi reconversie în cadrul programului de sprijin, sau în cursul anului următor plății sprijinului pentru recoltarea înainte de coacere în cadrul programului de sprijin, cerințele de reglementare în materie de gestionare şi bunele condiții agricole şi de mediu menționate la articolele 3-7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, iar această nerespectare este rezultatul unei acțiuni sau a unei omisiuni direct imputabile agricultorului, plata se reduce sau se anulează, parțial sau total, în funcție de gravitatea, întinderea, persistența şi repetiția nerespectării, iar dacă este cazul, agricultorul este obligat să ramburseze sumele încasate în conformitate cu condițiile prevăzute în aceste dispoziții.

Regulile în ceea ce priveşte reducerea sau recuperarea totală sau parțială a sprijinului de către statul membru în cauză se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

SECȚIUNEA 4
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 15
Rapoartele şi evaluarea

1. Cel târziu la 1 martie a fiecărui an, statele membre înaintează Comisiei un raport privind punerea în aplicare, în cursul anului anterior, a măsurilor prevăzute în programele de sprijin.

Aceste rapoarte enumeră şi descriu măsurile pentru care s-a acordat asistență comunitară în cadrul programelor de sprijin şi oferă detalii, în mod special, privind punerea în aplicare a măsurii de promovare menționate la articolul 9.

2. La 1 martie 2011 şi ulterior la 1 martie 2014, cel târziu, statele membre înaintează Comisiei o evaluare a costurilor şi avantajelor programelor de sprijin, precum şi o indicare a modalității de creştere a eficienței acestora.

Până la 31 decembrie 2011, cel târziu, Comisia înaintează Parlamentului European şi Consiliului un raport privind punerea în aplicare a măsurilor de promovare menționate la articolul 9.

Articolul 16
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) formatul prezentării programelor de sprijin;

(b) reguli privind modificările programelor de sprijin după ce acestea au devenit aplicabile;

(c) norme detaliate de punere în aplicare a măsurilor prevăzute la articolele 9-13;

(d) condițiile aplicabile în materie de comunicare şi publicitate privind sprijinul finanțat din fonduri comunitare;

(e) detalii privind raportarea.

Capitolul II
Transferuri financiare

Articolul 17
Transferul financiar către dezvoltarea rurală

1. Începând cu exercițiul bugetar 2009, sumele fixate la alineatul (2) pe baza cheltuielilor anterioare efectuate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 pentru intervenții destinate reglementării pieţelor agricole, astfel cum acestea sunt menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, sunt disponibile ca fonduri comunitare suplimentare pentru a finanța, în regiunile viticole, măsuri în cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

2. Sumele disponibile pe an calendaristic sunt următoarele:

– 2009: 100 milioane EUR;

– 2010: 150 milioane EUR;

– 2011: 250 milioane EUR;

– 2012: 300 milioane EUR;

– 2013: 350 milioane EUR;

– începând cu 2014: 400 milioane EUR.

3. Sumele stabilite la alineatul (2) se repartizează statelor membre în conformitate cu anexa III.

TITLUL III
MĂSURI DE REGLEMENTARE

CAPITOLUL I
Norme generale

Articolul 18
Clasificarea soiurilor de struguri de vinificație

1. Statele membre clasifică soiurile de struguri de vinificație care pot fi plantate, replantate sau altoite pe teritoriile lor.

   Toate soiurile clasificate aparțin speciei *Vitis vinifera* sau provin dintr-o încrucişare între respectiva specie şi alte specii din genul *Vitis*.

2. Statele membre nu includ în clasificare următoarele soiuri de struguri de vinificație:

   (a) Noah;

   (b) Othello;

   (c) Isabelle;

   (d) Jacquez;

   (e) Clinton;

   (f) Herbemont.

3. Plantarea, replantarea sau altoirea soiurilor de struguri de vinificație neclasificate nu sunt permise decât în scopul cercetării ştiințifice şi în scopuri experimentale.

4. Suprafețele existente plantate cu soiuri de struguri de vinificație neclasificate trebuie defrişate, cu excepția cazului în care producția aferentă acestora este destinată exclusiv consumului familiei viticultorului.

5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a verifica respectarea de către producători a dispozițiilor alineatelor (3) şi (4).

6. În cazul în care soiurile de struguri de vinificație sunt eliminate din clasificare, ele se defrişează în termen de 15 ani de la eliminarea lor.

Articolul 19
Producția şi comercializarea

1. Produsele enumerate în anexa IV care sunt fabricate în Comunitate sunt produse din struguri de vinificație din soiurile enumerate în clasificările întocmite de statele membre în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) primul paragraf.

2. Denumirea unei categorii de produse viticole enumerate în anexa IV se poate utiliza în Comunitate numai pentru comercializarea unui produs care respectă condițiile prevăzute în anexa respectivă.

   Comisia poate decide să adauge categorii de produse viticole la cele enumerate în anexa IV.

3. Cu excepția vinurilor îmbuteliate pentru care există dovada că îmbutelierea a fost făcută înainte de 1 septembrie 1971, vinul obținut din unul dintre soiurile de struguri de vinificație enumerate în clasificările întocmite în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) primul paragraf, dar care nu se clasifică în una dintre categoriile prevăzute în anexa IV, nu poate fi utilizat decât pentru consumul familiei viticultorului individual, pentru producerea oțetului sau pentru distilare.

Capitolul II
Practici oenologice şi restricții

Articolul 20
Domeniu de aplicare

Prezentul capitol prevede practicile oenologice autorizate şi restricțiile aplicabile, precum şi procedura prin care Comisia poate decide cu privire la practicile şi restricțiile aplicabile producției şi comercializării produselor care intră sub incidența prezentului regulament.

Articolul 21
Practici oenologice şi restricții

1. Numai practicile oenologice autorizate conform legislației comunitare sunt utilizate pentru producerea în Comunitate a produselor care intră sub incidența prezentului regulament.

   Primul paragraf nu se aplică:

   (a) sucului de struguri şi sucului de struguri concentrat;

   (b) mustului de struguri şi mustului de struguri concentrat destinat producerii sucului de struguri.

2. Practicile oenologice autorizate pot fi utilizate numai în scopul asigurării unei bune vinificări, unei bune conservări sau a unei valorificări superioare a produsului.

3. Produsele care intră sub incidența prezentului regulament sunt fabricate în Comunitate în conformitate cu restricțiile relevante prevăzute în anexa VI.

4. Produsele care intră sub incidența prezentului regulament şi care au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate la nivel comunitar sau, dacă este cazul, la nivel național, sau care contravin restricțiilor stabilite în anexa VI nu pot fi comercializate în Comunitate.

5. Cu toate acestea, în cazul produselor care intră sub incidența prezentului regulament care sunt fabricate pentru export, se aplică practicile oenologice şi restricțiile recunoscute de Organizația Internațională pentru Vie şi Vin (OIV), şi nu practicile oenologice şi restricțiile autorizate de Comunitate.

   Producătorii declară aceste produse autorităților statelor membre, care verifică conformitatea acestora cu cerințele de export.

Articolul 22

Practici oenologice mai restrictive impuse de statele membre

Statele membre pot limita sau exclude utilizarea anumitor practici oenologice pentru vinuri autorizate conform legislației comunitare şi produse pe teritoriile lor, în scopul consolidării menținerii caracteristicilor esențiale ale vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație de origine protejată şi ale vinurilor spumante şi ale vinurilor licoroase.

Statele membre comunică aceste limitări şi excluderi Comisiei, care le aduce la cunoştința celorlalte state membre.

Articolul 23

Autorizarea practicilor oenologice şi a restricțiilor

1. Cu excepția practicilor oenologice legate de îmbogățire, acidifiere şi dezacidifiere enumerate în anexa V şi a restricțiilor enumerate în anexa VI, autorizarea practicilor oenologice şi a restricțiilor în ceea ce priveşte producția şi conservarea produselor care intră sub incidența prezentului regulament se stabileşte în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

2. Statele membre pot autoriza utilizarea experimentală a unor practici oenologice neautorizate în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Articolul 24

Criterii de autorizare

Pentru autorizarea practicilor oenologice în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), Comisia:

(a) se bazează pe practicile oenologice recunoscute de OIV, precum şi pe rezultatele utilizării experimentale a unor practici încă neautorizate;

(b) ia în calcul protejarea sănătății umane;

(c) ia în calcul riscurile potențiale pentru consumatori de a fi induşi în eroare din cauza aşteptărilor şi a percepțiilor deja stabilite, având în vedere disponibilitatea şi viabilitatea mijloacelor de informare care permit excluderea unor astfel de riscuri;

(d) face posibilă conservarea caracteristicilor naturale şi esenţiale ale vinului şi nu aduce modificări substanţiale în ceea ce priveşte compoziţia produsului în cauză;

(e) asigură un nivel minim acceptabil de protecţie a mediului;

(f) respectă normele generale în materie de practici oenologice şi restricţii prevăzute în anexele III şi, respectiv, IV.

Articolul 25
Metode de analiză

Metodele de analiză care permit stabilirea compoziţiei produselor care intră sub incidenţa prezentului regulament şi normele prin care se poate stabili dacă aceste produse au făcut obiectul unor tratamente contrare practicilor oenologice autorizate sunt cele recunoscute şi publicate de OIV. În absenţa unor metode sau norme recunoscute de către OIV şi a unor metode şi norme comunitare, metodele şi normele aplicabile se adoptă în conformitate cu procedura menţionată la articolul 104 alineatul (1).

Articolul 26
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol şi a anexelor III şi IV se adoptă în conformitate cu procedura menţionată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) practicile oenologice autorizate şi restricţiile referitoare la vinurile spumante;

(b) practicile oenologice autorizate şi restricţiile referitoare la vinurile licoroase;

(c) sub rezerva anexei VI litera C, dispoziţii care reglementează amestecul şi cupajul musturilor şi al vinurilor;

(d) în absenţa unor norme comunitare în materie, specificarea purităţii şi identităţii substanţelor folosite în practicile oenologice;

(e) norme administrative de executare a practicilor oenologice autorizate;

(f) condiţiile care reglementează deţinerea, circulaţia şi utilizarea produselor care nu sunt conforme dispoziţiilor articolului 21 şi eventualele scutiri de la cerinţele articolului respectiv, precum şi stabilirea unor criterii care permit evitarea, în cazuri individuale, a unei rigori excesive;

(g) condiţiile în care statele membre pot autoriza deţinerea, circulaţia şi utilizarea unor produse care nu se conformează dispoziţiilor prezentului capitol, altele decât cele de la articolul 21, sau normelor de punere în aplicare a acestuia.

Capitolul III
Denumiri de origine şi indicații geografice

SECȚIUNEA 1
DOMENIU DE APLICARE ŞI DEFINIȚII

Articolul 27
Denumiri de origine şi indicații geografice

1. În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

   (a) „denumire de origine" înseamnă numele unei regiuni, al unui loc specific sau, în cazuri excepționale, al unei țări, utilizat pentru a descrie un vin, un vin licoros, un vin spumant, un vin spumos, un vin petiant sau un vin obținut din struguri supracopți care respectă următoarele cerințe:

      (i) calitatea şi caracteristicile sale se datorează în mod esențial sau exclusiv unui anumit mediu geografic cu factorii săi naturali şi umani;

      (ii) strugurii din care este produs provin exclusiv din această arie geografică;

      (iii) este obținut din soiuri de viță de vie aparținând speciei *Vitis vinifera*.

   (b) „indicație geografică" înseamnă o indicație care trimite la o regiune, un loc specific sau, în cazuri excepționale, o țară, utilizată pentru a descrie un vin, un vin licoros, un vin spumant, un vin spumos, un vin petiant sau un vin obținut din struguri supracopți care respectă următoarele cerințe:

      (i) calitatea, caracteristicile sau reputația acestuia sunt atribuibile în mod esențial originii sale geografice;

      (ii) strugurii din care este produs provin în proporție de cel puțin 85% exclusiv din această arie geografică;

      (iii) este obținut din soiuri de viță de vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucişări între *Vitis vinifera* şi alte specii din genul *Vitis*.

2. Numele tradiționale sunt considerate drept denumiri de origine atunci când:

   (a) desemnează un vin;

   (b) trimit la o denumire geografică;

   (c) îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii).

3. Denumirile de origine şi indicațiile geografice, inclusiv cele care se referă la arii geografice din țări terțe, sunt eligibile pentru protecție în Comunitate conform normelor prevăzute în prezentul capitol.

SECȚIUNEA 2
CEREREA DE PROTECȚIE

Articolul 28
Conținutul cererii de protecție

1. Cererile de protecție a denumirilor ca denumiri de origine sau indicații geografice includ un dosar tehnic care conține:

   (a) denumirea care urmează a beneficia de protecție;

   (b) numele şi adresa solicitantului;

   (c) caietul de sarcini menționat la alineatul (2);

   (d) un document unic care rezumă caietul de sarcini menționat la alineatul (2).

2. Caietul de sarcini permite părților interesate să verifice respectarea condițiilor relevante de producție asociate denumirii de origine sau indicației geografice.

   El conține următoarele elemente:

   (a) o descriere a vinului şi a principalelor caracteristici fizice, chimice, microbiologice şi organoleptice ale acestuia;

   (b) dacă este cazul, practicile oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului;

   (c) delimitarea ariei geografice în cauză;

   (d) producția maximă la hectar;

   (e) indicarea soiului sau a soiurilor de viță de vie din care a fost obținut vinul;

   (f) detaliile care confirmă legătura între calitatea, reputația sau caracteristicile vinului şi mediul sau originea geografică a acestuia;

   (g) cerințele aplicabile prevăzute de dispozițiile comunitare, naționale, sau, dacă este cazul, dispozițiile prevăzute de organizațiile interprofesionale, care trebuie să fie, în orice caz, compatibile cu legislația comunitară în ansamblu;

   (h) denumirea şi adresa autorităților sau ale organismelor care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini, precum şi o descriere a sarcinilor acestora.

Articolul 29
Cererea de protecție referitoare la o arie geografică situată într-o țară terță

1. În cazul în care cererea de protecție se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, aceasta conține, pe lângă elementele prevăzute la articolul 28, o dovadă că denumirea în cauză este protejată în țara sa de origine.

2. Cererea se transmite Comisiei, fie direct de către solicitant, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză.

3. Cererea de protecție se întocmeşte în una dintre limbile oficiale ale Comunității, sau este însoțită de o traducere autorizată în una dintre aceste limbi.

Articolul 30
Solicitanții

1. Orice grup de producători interesat sau, în cazuri excepționale, orice producător izolat, poate depune o cerere de protecție pentru o denumire de origine sau o indicație geografică. La această cerere se pot asocia şi alte părți interesate.

2. Producătorii pot depune cerere de protecție numai pentru vinuri pe care le produc.

3. În cazul unei denumiri care desemnează o arie geografică transfrontalieră sau al unei denumiri tradiționale legate de o arie geografică transfrontalieră, se poate depune o cerere comună.

SECȚIUNEA 3
PROCEDURA DE ACORDARE A PROTECȚIEI

Articolul 31
Procedura preliminară la nivel național

1. Cererile de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, conform articolului 27, pentru vinuri provenind din Comunitate fac obiectul unei proceduri preliminare la nivel național, în conformitate cu prezentul articol.

2. Cererea de protecție se depune în statul membru de pe teritoriul căruia provine denumirea de origine sau indicația geografică.

3. Statul membru examinează cererea de protecție pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

   Statul membru desfăşoară o procedură națională prin care se garantează o publicare adecvată a cererii şi se prevede o perioadă de cel puțin două luni de la data publicării în care orice persoană fizică sau juridică care are un interes legitim şi este stabilită sau rezidentă pe teritoriul său poate formula o opoziție la protecția propusă, prin depunerea unei declarații motivate în fața autorităților statului membru.

4. În cazul în care statul membru consideră că denumirea de origine sau indicația geografică nu îndeplineşte cerințele relevante, inclusiv, dacă este cazul, prin incompatibilitatea cu legislația comunitară în general, cererea se respinge.

5. În cazul în care statul membru consideră că sunt îndeplinite cerințele relevante, acesta ia o decizie favorabilă prin care poate acorda o protecție națională provizorie, care produce efecte începând de la data la care cererea de protecție este înaintată Comisiei în conformitate cu alineatul (7). Statul membru publică documentul unic şi caietul de sarcini pe internet.

6. Statul membru se asigură că deciziile menționate la alineatul (5) sunt aduse la cunoştința publicului şi că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim dispune de căi de atac.

7. Pentru orice decizie favorabilă menționată la alineatul (5), statul membru în cauză înaintează Comisiei o cerere de protecție care conține:

(a) numele şi adresa solicitantului;

(b) documentul unic menționat la articolul 28 alineatul (1) litera (d);

(c) o declarație a statului membru conform căreia acesta consideră că cererea depusă de solicitant îndeplineşte condițiile prezentului regulament;

(d) o trimitere la publicarea menționată la alineatul (6).

Aceste documente sunt înaintate în una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene, sau sunt însoțite de o traducere autorizată în una dintre aceste limbi.

8. Protecția națională provizorie menționată la alineatul (5) încetează la data la care Comisia ia o decizie în conformitate cu articolul 34.

9. Statele membre adoptă actele cu putere de lege şi actele administrative necesare pentru a se conforma prezentului articol până la 1 august 2009.

Articolul 32
Examinarea de către Comisie

1. Comisia aduce la cunoştința publicului data depunerii cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice.

2. Comisia examinează cererile de protecție menționate la articolul 31 alineatul (7) pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

3. În cazul în care Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* documentul unic menționat la articolul 28 alineatul (1) litera (d) şi trimiterea la publicarea caietului de sarcini menționată la articolul 31 alineatul (5).

   În caz contrar, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), respingerea cererii.

Articolul 33
Procedura de opoziție

În termen de două luni de la data publicării prevăzute la articolul 32 alineatul (3) primul paragraf, orice stat membru sau țară terță, sau orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim, stabilită sau rezidentă într-un alt stat membru decât cel care depune cererea de protecție sau într-o țară terță, poate formula o opoziție la protecția propusă, prin depunerea unei declarații motivate în fața Comisiei.

În cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite sau rezidente într-o țară terță, această declarație se depune fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză, în termenul de două luni menționat în primul paragraf.

Articolul 34
Decizia de protecție

Pe baza informațiilor de care dispune Comisia, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), fie acordarea protecției pentru denumirea de origine sau indicația geografică, dacă aceasta îndeplineşte condițiile prevăzute în prezentul capitol şi este compatibilă, în general, cu legislația comunitară, fie respingerea cererii, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite.

SECȚIUNEA 4
CAZURI SPECIFICE

Articolul 35
Omonime

1. O denumire care este omonimă cu o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată este eligibilă pentru acordarea protecției ca denumire de origine sau indicație geografică, cu condiția de a fi suficient de diferită de denumirea protejată, astfel încât consumatorii să nu fie induşi în eroare cu privire la originea geografică reală a vinurilor în cauză.

2. Cu excepția dispozițiilor contrare din normele de punere în aplicare ale Comisiei, atunci când un soi de struguri de vinificație conține sau constă într-o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, denumirea soiului de struguri de vinificație nu se utilizează la etichetarea produselor care intră sub incidența prezentului regulament.

Articolul 36
Motive de refuz al protecției

1. Denumirile care au devenit generice nu pot fi protejate ca denumiri de origine sau indicații geografice.

   În sensul prezentului regulament, o „denumire devenită generică" înseamnă denumirea unui vin care, chiar dacă se raportează la locul sau regiunea unde acest produs a fost inițial obținut sau comercializat, a devenit denumirea comună a unui vin în cadrul Comunității.

   Pentru a stabili dacă o denumire a devenit sau nu generică, se va ține cont de toți factorii relevanți, în special de:

   (a) situația existentă în Comunitate, în special în zonele de consum;

   (b) legislațiile naționale sau comunitare relevante.

2. O denumire nu poate fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când, având în vedere reputația şi notorietatea unei mărci comerciale, protecția este de natură să inducă publicul în eroare cu privire la identitatea reală a vinului în cauză.

Articolul 37
Relații cu mărcile comerciale

1. Atunci când o denumire de origine sau o indicație geografică este protejată în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci comerciale corespunzând uneia dintre situațiile menționate la articolul 38 alineatul (2) şi care se raportează la un produs aflat în una dintre categoriile enumerate în anexa IV este refuzată dacă cererea de înregistrare a mărcii comerciale este prezentată după data depunerii în fața Comisiei a cererii de protecție a denumirii de origine sau indicației geografice, cerere în baza căreia se acordă protecție pentru denumirea de origine sau indicația geografică respectivă.

   Mărcile înregistrate cu încălcarea dispozițiilor de la primul paragraf se anulează.

2. Fără a aduce atingere articolului 36 alineatul (2), o marcă comercială a cărei utilizare corespunde uneia din situațiile menționate la articolul 38 alineatul (2) şi care a fost depusă, înregistrată sau, dacă această posibilitate este prevăzută de legislația în cauză, consacrată prin utilizare pe teritoriul comunitar anterior datei depunerii în fața Comisiei a cererii de protecție a denumirii de origine sau indicației geografice, poate fi utilizată în continuare şi reînnoită, în pofida protecției acordate denumirii de origine sau indicației geografice, cu condiția să nu existe motivele de anulare sau revocare a mărcii, prevăzute în Directiva 89/104/CEE[20] a Consiliului sau în Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului[21].

   În astfel de cazuri, este permisă utilizarea denumirii de origine sau a indicației geografice alături de mărcile comerciale relevante.

SECȚIUNEA 5
PROTECȚIE ŞI CONTROL

Articolul 38
Protecția

1. Denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate pot fi utilizate de orice operator care comercializează un vin produs în conformitate cu caietul de sarcini corespondent.

2. Denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate, precum şi vinurile care utilizează aceste denumiri protejate în conformitate cu caietul de sarcini, sunt protejate împotriva:

   (a) utilizării comerciale directe sau indirecte a unei denumiri protejate:

   – pentru produse comparabile care nu sunt conforme caietului de sarcini al denumirii protejate, sau

   – în măsura în care această utilizare exploatează reputația unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice protejate;

---

[20] JO L 40, 11.2.1989, p. 1.
[21] JO L 11, 14.1.1994, p. 1.

(b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă originea adevărată a produsului sau a serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de expresii precum „stil”, „tip”, „metodă”, „manieră”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemenea;

(c) oricărei indicații false sau înşelătoare privind provenienţa, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau documentele aferente produsului vinicol respectiv, precum şi împotriva împachetării produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie greşită cu privire la originea acestuia;

(d) oricărei alte practici de natură să inducă publicul în eroare cu privire la originea adevărată a produsului.

3. Denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate nu pot deveni generice în cadrul Comunității, în sensul articolului 36 alineatul (1).

4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a denumirilor de origine şi a indicațiilor geografice protejate, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 39
Registrul

Comisia înființează şi ține la zi un registru electronic, accesibil publicului, al denumirilor de origine şi indicațiilor geografice protejate pentru vinuri.

Articolul 40
Organisme de control competente

1. Statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile de controalele referitoare la obligațiile prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004. Statele membre pot desemna organizații interprofesionale în vederea efectuării controalelor respective, dacă acestea oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate şi imparțialitate.

2. Statele membre asigură faptul că orice operator care respectă dispozițiile prezentului capitol este acoperit de un sistem de controale.

3. Statele membre informează Comisia în legătură cu autoritățile sau organizațiile menționate la alineatul (1). Comisia publică numele şi adresele acestora, pe care le actualizează periodic.

Articolul 41
Verificarea respectării caietului de sarcini

1. În ceea ce priveşte denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate referitoare la o arie geografică din cadrul Comunității, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini, efectuată în cursul producției vinului şi în timpul sau după condiționarea acestuia, este asigurată de:

(a) una sau mai multe dintre autoritățile sau organizațiile menționate la articolul 40, sau

(b) unul sau mai multe organisme de control, în sensul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care acționează în calitate de organism de certificare a produselor.

Cheltuielile aferente acestui control sunt suportate de operatorii economici care fac obiectul acestuia.

2. În ceea ce priveşte denumirile de origine şi indicațiile geografice protejate referitoare la o arie geografică dintr-o țară terță, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini, efectuată în cursul producției vinului şi în timpul sau după condiționarea acestuia, este asigurată de:

(a) una sau mai multe dintre autoritățile desemnate de țara terță, sau

(b) unul sau mai multe organisme de certificare, sau

(c) una sau mai multe organizații interprofesionale.

3. Organismele de certificare menționate la alineatele (1) litera (b) şi (2) litera (b) de la prezentul articol se conformează standardului european EN 45011 sau ghidului ISO/IEC 65 (Cerințe generale privind organismele care aplică sisteme de certificare a produselor), iar de la 1 mai 2010 sunt acreditate în conformitate cu acestea.

4. Atunci când organismele menționate la alineatele (1) litera (a), (2) litera (a) şi (2) litera (c) de la prezentul articol verifică respectarea caietului de sarcini, acestea oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate şi imparțialitate şi dispun de personal şi resurse suficiente pentru a-şi îndeplini sarcinile.

Articolul 42

Modificări ale caietului de sarcini

1. Orice solicitant care îndeplineşte condițiile de la articolul 30 poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini al unei denumiri de origine sau al unei indicații geografice protejate, în special pentru a ține cont de evoluția cunoştințelor ştiințifice şi tehnice sau pentru a redefini aria geografică menționată la articolul 28 alineatul (2) al doilea paragraf litera (c). Cererea descrie modificările solicitate şi le motivează.

2. În cazul în care modificarea propusă implică una sau mai multe modificări ale documentului unic menționat la articolul 28 alineatul (1) litera (d), articolele 31-34 se aplică *mutatis mutandis* cererii de modificare. Cu toate acestea, în cazul în care modificarea propusă este una minoră, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), dacă aceasta să fie aprobată sau nu fără a se urma procedura prevăzută la articolele 32 alineatul (3) şi 33, iar în caz de aprobare, Comisia publică elementele menționate la articolul 32 alineatul (3).

3. În cazul în care modificarea propusă nu implică nicio modificare în textul documentului unic, se aplică următoarele reguli:

(a) atunci când aria geografică este situată într-un stat membru, acesta îşi exprimă poziția cu privire la modificare, iar în caz de aviz pozitiv, publică caietul de

sarcini modificat şi informează Comisia cu privire la modificările aprobate şi justificarea acestora;

(b) atunci când aria geografică este situată într-o țară terță, Comisia decide cu privire la aprobarea modificării propuse.

Articolul 43
Anularea

În cazul în care respectarea caietului de sarcini corespondent nu mai este asigurată, se poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), la inițiativa Comisiei sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, anularea protecției acordate unei denumiri de origine sau unei indicații geografice.

Articolele 31-34 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 44
Denumiri de vinuri protejate în prezent

1. Denumirile de vinuri protejate în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 şi cu articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002 sunt protejate automat în temeiul prezentului regulament. Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 39.

2. În ceea ce priveşte denumirile de origine şi indicațiile geografice menționate la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei:

   (a) dosarele tehnice menționate la articolul 28 alineatul (1);

   (b) decizia națională de stabilire a valabilității acestora.

3. Denumirile menționate la alineatul (1) pentru care informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt prezentate până la 31 decembrie 2010 pierd protecția acordată în temeiul prezentului regulament. Comisia ia măsurile administrative necesare pentru a radia aceste denumiri din registrul prevăzut la articolul 39.

4. Prin derogare de la articolul 43, se poate decide, până la 31 decembrie 2013, la inițiativa Comisiei şi în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), anularea protecției denumirilor de origine şi a indicațiilor geografice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, dacă acestea nu întrunesc condițiile relevante de acordare a protecției.

SECȚIUNEA 6
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 45
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot include, în special, derogări de la condițiile de aplicare a normelor stabilite în prezentul capitol pentru cererile de protecție a denumirilor de origine şi a indicațiilor geografice aflate în curs.

Articolul 46
Redevențe

Statele membre pot solicita plata unei redevențe pentru acoperirea cheltuielilor, inclusiv cele suportate pentru examinarea cererilor de protecție, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare şi a cererilor de anulare în temeiul prezentului regulament.

Capitolul IV
Etichetarea

Articolul 47
Definiție

În sensul prezentului regulament, „etichetare" înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile de fabrică sau de comerț, imaginile sau semnele care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manşetă care însoțesc sau se referă la un anumit produs.

Articolul 48
Condiții de aplicare a normelor orizontale

Sub rezerva dispozițiilor contrare ale prezentului regulament, Directiva 2000/13/CE, Directiva 89/396/CEE a Consiliului[22], Directiva 75/106/CEE a Consiliului[23] şi Directiva 89/104/CEE se aplică etichetării produselor aflate sub incidența lor.

Articolul 49
Indicații obligatorii

1. Etichetarea produselor menționate în anexa IV punctele 1-9 şi 13 comercializate în Comunitate sau destinate exportului conține următoarele indicații obligatorii:

   (a) denumirea categoriei de produse viticole în conformitate cu anexa IV;

---

22 JO L 186, 30.6.1989, p. 21.
23 JO L 42, 15.2.1975, p. 1.

(b) pentru vinurile cu denumiri de origine sau indicații geografice protejate:

– mențiunea „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” şi

– denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;

(c) tăria alcoolică dobândită în volume;

(d) indicarea provenienței vinului;

(e) indicarea îmbuteliatorului;

(f) indicarea importatorului, în cazul vinurilor importate.

2. Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), trimiterea la categoria de produse viticole poate fi omisă pentru vinurile ale căror etichete conțin numele protejat al unei denumiri de origine sau al unei indicații geografice.

3. Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), trimiterea la mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” poate fi omisă în următoarele cazuri:

(a) atunci când pe etichetă figurează o denumire națională specifică reglementată de legislația națională;

(b) atunci când, în cazuri excepționale care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), denumirea de origine sau indicația geografică protejată figurează pe etichetă.

Articolul 50
Indicații facultative

Etichetarea produselor menționate la articolul 49 alineatul (1) poate conține, în special, următoarele indicații facultative:

(a) anul de recoltă;

(b) numele unuia sau mai multor soiuri de struguri de vinificație;

(c) mențiuni care indică conținutul de zahăr;

(d) pentru vinurile cu denumire de origine sau indicație geografică protejată, mențiuni tradiționale, altele decât denumirile de origine şi indicațiile geografice, care desemnează metoda de producție sau de maturare sau caracteristicile, culoarea sau tipul locului pentru vinul în cauză;

(e) simbolul comunitar care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;

(f) mențiuni referitoare la anumite metode de producție.

Articolul 51
Limbile

Atunci când sunt exprimate în cuvinte, indicațiile obligatorii prevăzute la articolul 49 figurează în una sau mai multe dintre limbile oficiale ale Comunității.

Cu toate acestea, numele unei denumiri de origine sau al unei indicații geografice protejate sau denumirea națională specifică figurează pe etichetă în limba sau limbile oficiale ale statului membru din care provine vinul.

Articolul 52
Aplicarea legislației

Autoritățile competente ale statelor membre iau măsurile necesare pentru a împiedica introducerea pe piață sau retragerea vinurilor care nu sunt etichetate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 53
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) detalii privind indicarea provenienței vinului;

(b) condițiile de utilizare a indicațiilor facultative enumerate la articolul 50;

(c) detalii privind mențiunile tradiționale utilizate pentru descrierea vinurilor cu denumire de origine sau indicație geografică protejată;

(d) monitorizarea indicațiilor referitoare la anul de recoltă şi la soiul de struguri de vinificație care figurează pe etichetă.

Capitolul V
Organizații de producători şi organizații interprofesionale

Articolul 54
Organizațiile de producători

Statele membre recunosc ca organizație de producători orice persoană juridică care întrunește următoarele condiții:

(a) se constituie de către producătorii de produse aflate sub incidența prezentului regulament;

(b) se constituie la inițiativa producătorilor;

(c) urmărește un obiectiv specific, care poate viza în special:

(i) adaptarea în comun a producției la exigențele pieței şi îmbunătățirea produsului;

(ii) promovarea concentrării ofertei şi valorificarea pe piață a producției membrilor săi;

(iii) promovarea raționalizării şi a ameliorării producției şi a prelucrării;

(iv) reducerea costurilor de producție şi a costurilor de gestionare a pieței şi regularizarea prețurilor de producție;

(v) promovarea şi furnizarea de asistență tehnică pentru utilizarea unor practici de cultivare şi tehnici de producție care protejează mediul;

(vi) promovarea inițiativelor privind gestionarea subproduselor vitivinicole şi gestionarea deşeurilor, în special pentru protejarea calității apei, a solului şi a peisajului şi pentru a ocroti sau a favoriza biodiversitatea;

(vii) realizarea de studii privind metodele de producție durabile şi evoluția pieței.

(d) prin actul său constitutiv se solicită membrilor acesteia ca, în mod special:

(i) să aplice normele adoptate de organizația de producători cu privire la raportarea producției, producție, comercializare şi protecția mediului înconjurător;

(ii) să pună la dispoziție informațiile solicitate de organizația de producători în vederea întocmirii statisticilor, în special pentru suprafețele de cultură şi evoluția pieței;

(ii) să plătească penalități în caz de încălcare a obligațiilor care le revin în temeiul actului constitutiv.

(e) a depus o cerere de recunoaştere ca organizație de producători în temeiul prezentului regulament, adresată statului membru în cauză, în care figurează următoarele elemente:

(i) dovada că respectă cerințele prevăzute la literele (a)-(d);

(ii) dovada că reuneşte un număr minim de membri, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză;

(iii) dovada că acoperă un volum minim de producție comercializabilă, în domeniul de activitate al organizației, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză;

(iv) dovada că îşi poate desfăşura activitățile în mod corespunzător, atât din punct de vedere al timpului cât şi din punct de vedere al eficienței şi concentrării ofertei;

(v) dovada că le asigură efectiv membrilor săi obținerea asistenței tehnice necesare pentru punerea în aplicare a practicilor de cultură care protejează mediul.

Articolul 55

Organizațiile interprofesionale

Statele membre recunosc ca organizație interprofesională orice persoană juridică care întruneşte următoarele condiții:

(a) reunește reprezentanți ai activităților economice legate de producția, comerțul sau prelucrarea produselor reglementate de prezentul regulament;

(b) este constituită la inițiativa tuturor organizațiilor sau asociațiilor care o compun sau a câtorva dintre ele;

(c) desfășoară, într-una sau mai multe regiuni ale Comunității, una sau mai multe dintre acțiunile următoare, ținând cont de sănătatea publică și de interesele consumatorilor:

(i) ameliorarea cunoașterii și transparenței producției și a pieței;

(ii) contribuția la o mai bună coordonare a valorificării pe piață produselor, în special prin cercetări și studii de piață;

(iii) elaborarea contractelor-tip compatibile cu normele comunitare;

(iv) intensificarea punerii în valoare a potențialului de producție;

(v) informații și cercetări necesare orientării producției spre produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și aspirațiilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor și de protecție a mediului;

(vi) informații privind caracteristicile specifice ale vinurilor cu denumiri de origine sau indicații geografice protejate;

(vii) căutarea unor metode care să permită limitarea folosirii produselor de protecție a plantelor și a altor astfel de substanțe și care să garanteze calitatea produselor, precum și protecția solului și a apei;

(viii) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție care protejează mediul;

(ix) promovarea unui consum de vin responsabil și moderat și difuzarea de informații privind efectele nocive ale modelelor de consum iresponsabil;

(x) desfășurarea de acțiuni de promovare a vinurilor, în special în țările terțe;

(xi) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție, vinificație și comercializare;

(xii) punerea în valoare, protejarea și promovarea agriculturii organice, precum și a etichetelor de calitate și a denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate;

(d) a depus o cerere de recunoaștere ca organizație interprofesională în temeiul prezentului regulament, adresată statului membru în cauză, în care figurează următoarele elemente:

(i) dovada că respectă cerințele prevăzute la literele (a)-(c);

(ii) dovada că își desfășoară activitățile în una sau mai multe regiuni de pe teritoriul în cauză;

(iii) dovada că reprezintă o parte semnificativă din producția sau comerțul cu produsele reglementate de prezentul regulament;

(iv) dovada că nu este ea însăşi angajată în producția, prelucrarea sau comercializarea produselor reglementate de prezentul regulament.

Articolul 56
Procedura de recunoaştere

1. Cererile de recunoaştere ca organizație de producători sau organizație interprofesională se adresează statului membru în care organizația îşi are sediul şi se examinează de către acesta.

2. Statele membre iau decizia de acordare sau refuz al recunoaşterii organizației în termen de trei luni de la data depunerii cererii.

Articolul 57
Norme de comercializare

1. În vederea îmbunătățirii funcționării pieței vinurilor cu denumire de origine sau indicație geografică protejată, inclusiv strugurii, musturile şi vinurile din care rezultă, statele membre producătoare pot stabili norme de comercializare privind reglementarea ofertei, în special prin punerea în aplicare a deciziilor luate de organizațiile interprofesionale, cu condiția ca aceste norme să reglementeze punerea la păstrare sau desfacerea eşalonată a produselor.

   Aceste norme nu trebuie:

   (a) să se refere la tranzacții ulterioare primei desfaceri pe piață a produsului în cauză;

   (b) să permită fixarea prețurilor, inclusiv cu titlu indicativ sau de recomandare;

   (c) să indisponibilizeze un procent excesiv din recoltă, care ar fi în mod normal disponibil;

   (d) să permită refuzul eliberării atestatelor naționale şi comunitare necesare circulației şi comercializării vinurilor, dacă această comercializare este conformă cu normele menționate anterior.

2. Normele menționate la alineatul (1) trebuie aduse *in extenso* la cunoştința operatorilor prin apariția într-o publicație oficială a respectivului stat membru.

Articolul 58
Monitorizarea

Statele membre:

(a) efectuează, la intervale regulate, verificări privind respectarea de către organizațiile de producători şi organizațiile interprofesionale a condițiilor de recunoaştere prevăzute la articolele 54 şi 55;

(b) retrag recunoaşterea dacă o organizație de producători sau o organizație interprofesională nu mai respectă cerințele relevante şi obligă organizațiile respective la plata unor penalități în caz de nerespectare sau de nereguli.

Articolul 59
Comunicare

Statele membre comunică anual Comisiei, cel târziu la 1 martie, deciziile luate sau acțiunile întreprinse în conformitate cu articolele 56, 57 şi 58 în anul anterior.

TITLUL IV
COMERȚUL CU ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL I
Dispoziții comune

Articolul 60
Principii generale

1. Cu excepția dispozițiilor contrare din prezentul regulament, ratele drepturilor vamale din cadrul Tarifului Vamal Comun se aplică produselor reglementate de prezentul regulament.

2. Cu excepția dispozițiilor contrare din prezentul regulament sau adoptate în temeiul acestuia, în cadrul schimburilor cu țările terțe se interzice:

   (a) perceperea oricărei taxe cu efect echivalent unui drept vamal;

   (b) aplicarea oricărei restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent.

Articolul 61
Nomenclatura combinată

Regulile generale de interpretare a Nomenclaturii Combinate şi regulile speciale privind aplicarea sa se aplică clasificării produselor cuprinse în prezentul regulament. Nomenclatura tarifară care rezultă din aplicarea prezentului regulament, inclusiv, după caz, definițiile şi categoriile care apar în anexele I şi IV, este inclusă în Tariful Vamal Comun.

Capitolul II
Licențe de import şi de export

Articolul 62
Licențe de import şi de export

1. În conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), se poate decide ca importurile către Comunitate sau exporturile din Comunitate ale unuia sau mai multor produse care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 şi 2204 să fie însoțite de o licență de import sau de export.

2. La aplicarea alineatului (1) se ține cont de necesitatea de a introduce licențe pentru gestionarea piețelor în cauză şi, în special, în cazul licențelor de import, pentru monitorizarea importurilor de produse în cauză.

Articolul 63
Eliberarea licențelor

Licențele de import şi de export se eliberează de către statele membre oricărui solicitant, indiferent de locul în care este stabilit pe teritoriul Comunității, cu excepția unor dispoziții contrare ale unui regulament al Consiliului sau ale oricărui alt tip de act al Consiliului, fără a aduce atingere măsurilor luate pentru aplicarea capitolului IV.

Articolul 64
Valabilitatea licențelor

Licențele de import şi de export sunt valabile în toată Comunitatea.

Articolul 65
Garanția

1. Cu excepția dispozițiilor contrare în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), eliberarea licențelor este condiționată de depunerea unei garanții prin care se asigură că produsele sunt importate sau exportate pe perioada de valabilitate a licenței.

2. Cu excepția cazurilor de forță majoră, garanția se pierde în totalitate sau în parte dacă importul sau exportul nu se realizează sau se realizează doar parțial, pe perioada de valabilitate a licenței.

Articolul 66
Garanții speciale

1. În ceea ce privește sucurile şi musturile care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 şi 2204 30 pentru care aplicarea drepturilor din Tariful Vamal Comun depinde de prețul de import al produsului, valoarea efectivă a acestui preț este verificată fie pe baza unui control pe fiecare lot, fie utilizând o valoare forfetară la import, calculată de Comisie pe baza prețurilor aceloraşi produse în țările de origine.

   Dacă prețul de intrare declarat al lotului respectiv este mai mare decât valoarea forfetară de import, majorată printr-o marjă adoptată în conformitate cu alineatul (2) şi care nu poate depăşi valoarea forfetară cu mai mult de 10%, se cere depunerea unei garanții egale cu drepturile de import, stabilite pe baza valorii forfetare la import.

   Dacă prețul de intrare al lotului nu este declarat, aplicarea Tarifului Vamal Comun depinde de valoarea forfetară la import sau de aplicarea, în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu alineatul (2), a dispozițiilor relevante ale legislației vamale.

2. În cazul în care derogările Consiliului prevăzute la literele B.5 sau C din anexa VI sunt aplicate produselor importate, importatorii depun o garanție pentru aceste produse la autoritățile vamale desemnate în momentul punerii în liberă circulație. Garanția se restituie în momentul prezentării de către importator a dovezii, acceptate de autoritățile vamale din statul membru al punerii în liberă circulație, că musturile au

fost transformate în suc de struguri, utilizate în alte produse decât cele din sectorul vinicol sau, dacă au fost vinificate, că au fost etichetate corespunzător.

Articolul 67
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) stabilirea criteriilor de determinare a metodei de control care trebuie aplicată;

(b) elementele care sunt luate în considerare în calculul valorilor forfetare la import;

(c) nivelurile garanțiilor menționate la articolele 65 şi 66 şi normele care reglementează restituirea acestora;

(d) dacă este cazul, lista produselor pentru care sunt necesare licențe de import sau de export;

(e) dacă este cazul, condițiile de eliberare şi durata de valabilitate a licențelor.

Capitolul III
Măsuri de salvgardare

Articolul 68
Măsuri de salvgardare

1. Comisia ia măsuri de salvgardare în privința importurilor în Comunitate, sub rezerva dispozițiilor alineatului (3) de la prezentul articol, în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 519/94 al Consiliului[24] şi (CE) nr. 3285/94 al Consiliului[25].

2. Cu excepția dispozițiilor contrare aplicabile în virtutea oricărui alt act al Consiliului, Comisia ia măsuri de salvgardare, în temeiul alineatului (3) din prezentul articol, în privința importurilor în Comunitate prevăzute în cadrul acordurilor internaționale încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat.

3. Comisia poate lua măsurile menționate la alineatele (1) şi (2) la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă. În cazul în care Comisia primeşte o cerere din partea unui stat membru, aceasta ia o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

   Aceste măsuri sunt comunicate statelor membre şi se aplică imediat.

   Oricare stat membru poate sesiza Consiliul cu privire la măsurile luate de Comisie în temeiul alineatelor (1) şi (2) în termen de cinci zile lucrătoare de la data comunicării.

---

[24] JO L 67, 10.3.1994, p. 89.
[25] JO L 349, 31.12.1994, p. 53.

Consiliul se reuneşte imediat. Acesta poate, cu majoritate calificată, să modifice sau să anuleze măsurile respective în termen de o lună de la data la care a fost sesizat.

4. În cazul în care Comisia consideră că se impune abrogarea sau modificarea măsurilor de salvgardare adoptate în temeiul alineatelor (1) sau (2), aceasta procedează după cum urmează:

(a) în cazul în care Consiliul a hotărât cu privire la măsura în cauză, Comisia propune Consiliului revocarea sau modificarea acesteia; Consiliul hotărăşte cu majoritate calificată;

(b) în toate celelalte cazuri, măsurile de salvgardare comunitare sunt revocate sau modificate de Comisie.

Articolul 69

Drepturi de import suplimentare

1. Un drept de import suplimentar se aplică, la rata drepturilor prevăzută la articolul 60 alineatul (1), importurilor de suc de struguri şi must de struguri atunci când acestea sunt însoțite de o clauză de salvgardare specială („CSS”) din acordul privind agricultura încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, pentru a evita sau a contracara efectele negative asupra pieței comunitare care pot apărea ca urmare a acestor importuri, în cazul în care:

(a) importurile se realizează la un preț sub nivelul notificat de Comunitate Organizației Mondiale a Comerțului, sau

(b) volumul importurilor din oricare an depăşeşte un anumit nivel.

Volumul menționat la litera (b) se bazează pe posibilitățile de acces pe piață, definite, dacă este cazul, ca importuri în procent din consumul domestic corespondent din ultimii trei ani.

2. Nu se impun drepturi de import suplimentare atunci când este puțin probabil ca importurile să perturbeze piața comunitară sau când efectele ar fi disproporționate în raport cu obiectivul stabilit.

3. În sensul alineatului (1) litera (a), prețurile la import sunt stabilite pe baza prețurilor de import CIF pentru lotul în cauză.

Prețurile de import CIF sunt verificate pe baza prețurilor reprezentative pentru produs pe piața mondială sau pe piața de import a Comunității pentru produsul în cauză.

Articolul 70

Suspendarea regimurilor de perfecționare activă şi pasivă

1. Atunci când piața comunitară este sau riscă să fie perturbată de regimul perfecționării active sau pasive, se poate decide, la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), suspendarea, totală sau parțială, a utilizării regimului de perfecționare activă sau pasivă pentru produsele aflate sub incidența prezentului regulament. În cazul în care

Comisia este sesizată cu o cerere din partea unui stat membru, aceasta adoptă o decizie în acest sens în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Aceste măsuri sunt comunicate statelor membre şi se aplică imediat.

Oricare stat membru poate sesiza Consiliul cu privire la măsurile luate în conformitate cu primul paragraf în termen de cinci zile lucrătoare de la data comunicării. Consiliul se reuneşte imediat. Acesta poate, cu majoritate calificată, să modifice sau să anuleze măsurile respective în termen de o lună de la data la care a fost sesizat.

2. În măsura în care este necesar pentru a se asigura buna funcționare a organizării comune a pieței vitivinicole, recurgerea la regimul de perfecționare activă sau pasivă pentru produsele reglementate prin prezentul regulament poate fi interzisă, total sau parțial, de către Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2) din tratat.

Articolul 71
Norme de punere în aplicare

Normele detaliate de aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Capitolul IV
Norme privind importurile

Articolul 72
Cerințe de import

1. Cu excepția cazurilor în care se prevăd dispoziții contrare, în special în cadrul acordurilor încheiate în temeiul articolului 300 din Tratat, prevederile privind denumirea de origine şi indicațiile geografice şi etichetarea stabilite la Titlul III capitolele III şi IV din prezentul regulament şi la articolul 19 alineatul (2) se aplică produselor care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 şi 2204, care sunt importate în Comunitate.

2. Cu excepția dispozițiilor contrare din acordurile încheiate în temeiul articolului 300 din tratat, produsele menționate la alineatul (1) al acestui articol se obțin în conformitate cu practicile oenologice şi restricțiile recomandate de OIV sau autorizate de Comunitate în conformitate cu prezentul regulament şi cu regulile de punere în aplicare a acestuia.

3. Importul produselor menționate la alineatul (1) este condiționat de prezentarea:

   (a) unui certificat care să ateste conformitatea cu dispozițiile menționate la alineatele (1) şi (2) întocmit de un organism competent, inclus pe o listă care urmează să fie stabilită în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), din țara de origine a produsului;

(b) unui raport de analiză întocmit de un organism sau departament numit de statul din care provine producătorul, în măsura în care produsul este destinat consumului uman direct.

Articolul 73
Contingente tarifare

1. Contingentele tarifare pentru importul produselor reglementate de prezentul regulament care rezultă din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 300 din Tratat sau dintr-un alt act al Consiliului sunt deschise şi gestionate conform procedurii prevăzute la articolul 104 alineatul (1).

2. Contingentele tarifare sunt gestionate astfel încât să se evite orice discriminare între operatorii implicați, prin aplicarea uneia dintre metodele următoare, a unei combinații de metode sau a unei alte metode adecvate:

   (a) metoda bazată pe ordinea cronologică de depunere a cererilor (conform principiului „primul sosit, primul servit”);

   (b) metoda de repartizare proporțional cu cantitățile solicitate la depunerea cererilor („metoda examinării simultane”);

   (c) metoda bazată pe luarea în considerare a structurilor comerciale tradiționale („metoda operatori tradiționali/nou-veniți”).

3. Metoda adoptată pentru gestionarea contingentelor tarifare trebuie să ia în considerare, dacă este cazul, necesitățile de aprovizionare ale pieței comunitare şi necesitatea de a proteja echilibrul pieței.

Articolul 74
Norme de punere în aplicare

Normele de aplicare a acestui capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) garanții privind natura, proveniența şi originea produsului;

(b) recunoaşterea documentului care permite verificarea garanțiilor prevăzute la litera (a).

TITLUL V
POTENȚIALUL DE PRODUCȚIE

Capitolul I
Plantări ilegale

Articolul 75

Plantări ilegale care au avut loc după data de 1 septembrie 1998

1. Suprafețele plantate cu viță-de-vie după data de 1 septembrie 1998 în lipsa dreptului corespunzător de plantare sunt defrişate de către producători pe cheltuiala acestora.

2. În aşteptarea defrişării în temeiul alineatului (1), strugurii şi produsele din struguri care provin de pe suprafețele menționate la alineatul respectiv pot fi puse în circulație doar în vederea distilării. Din produsele rezultate în urma distilării nu poate fi fabricat un alcool având o tărie alcoolică dobândită în volume mai mică sau egală cu 80% vol.

3. După data de 31 decembrie 2008, statele membre aplică, în cazul producătorilor care nu au respectat obligația defrişării, sancțiuni proporționale cu gravitatea, importanța şi durata nerespectării.

4. Până la data de 1 martie a fiecărui an, statele membre notifică Comisiei suprafețele care au fost plantate cu viță de vie fără un drept corespunzător de plantare după 1 septembrie 1998 şi suprafețele care au fost defrişate în temeiul alineatului (1).

5. Sfârşitul interdicției tranzitorii de noi plantări la 31 decembrie 2013, în conformitate cu articolul 80 alineatul (1), nu afectează obligațiile prevăzute în prezentul articol.

Articolul 76

Regularizarea obligatorie a plantărilor ilegale efectuate înainte de 1 septembrie 1998

1. În schimbul achitării unei taxe şi nu mai târziu de 31 decembrie 2009, producătorii regularizează suprafețele plantate cu viță de vie fără un drept corespunzător de plantare înainte de 1 septembrie 1998.

   Primul paragraf nu se aplică în cazul suprafețelor regularizate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999.

2. Taxa menționată la alineatul (1) se stabileşte de către statele membre şi echivalează cu cel puțin de două ori valoarea medie a dreptului corespunzător de plantare pentru regiunea în cauză.

3. În aşteptarea regularizării în temeiul alineatului (1), strugurii şi produsele din struguri care provin de pe suprafețele menționate la alineatul respectiv pot fi puse în circulație doar în vederea distilării. Din aceste produse nu poate fi fabricat un alcool având o tărie alcoolică dobândită în volume mai mică sau egală cu 80% vol.

4. Suprafețele plantate ilegal menționate la alineatul (1) şi care nu sunt regularizate în conformitate cu acel alineat până la 31 decembrie 2009 sunt defrişate de către producătorii respectivi pe cheltuiala acestora.

Statele membre aplică, în cazul producătorilor care nu respectă obligația defrișării, sancțiuni proporționale cu gravitatea, importanța și durata neresepectării.

5. Până la data de 1 martie a fiecărui an, statele membre aduc la cunoștința Comisiei:

(a) suprafețele plantate cu viță de vie, fără un drept corespunzător de plantare, înainte de 1 septembrie 1998;

(b) suprafețele regularizate în conformitate cu alineatul (1), taxele prevăzute la alineatul respectiv și valoarea medie a drepturilor de plantare regionale, în conformitate cu alineatul (2).

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei, pentru prima dată până la 1 martie 2010, suprafețele defrișate în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf.

6. Sfârșitul interdicției tranzitorii de noi plantări la 31 decembrie 2013, în conformitate cu articolul 80 alineatul (1), nu afectează obligațiile prevăzute la alineatele (3), (4) și (5).

Articolul 77
Distilarea

1. Statele membre trebuie să solicite probe privind distilările în conformitate cu articolul 75 alineatul (2) și cu articolul 76 alineatul (3), sub forma unor contracte de distilare care urmează să fie prezentate de către producători.

2. Statele membre verifică existența contractelor de distilare menționate la alineatul (1) și aplică sancțiuni în caz de nerespectare.

3. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei suprafețele ale căror produse fac obiectul distilării și volumele corespunzătoare de alcool.

Articolul 78
Măsuri adiacente

În cazul în care suprafețele menționate la articolul 75 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 76 alineatul (1) primul paragraf nu sunt regularizate, acestea nu beneficiază de nici o măsură de sprijin național sau comunitar.

Articolul 79
Norme de punere în aplicare

Normele de aplicare a acestui capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) detalii privind cerințele referitoare la comunicările din partea statelor membre, inclusiv eventualele reduceri ale alocărilor bugetare prevăzute în anexa II în caz de nerespectare a acestora;

(b) detalii privind sancțiunile care pot fi impuse de statele membre în caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute la articolele 75, 76 şi 77.

Capitolul II
Regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare

Articolul 80
Interdicția tranzitorie privind plantarea viței de vie

1. Fără a aduce atingere articolului 18, în special alineatului (3), se interzice plantarea de viță de vie cu soiurile de struguri de vinificație clasificate menționate la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf, până la 31 decembrie 2013.

2. De asemenea, până la 31 decembrie 2013 este interzisă supraaltoirea soiurilor de struguri de vinificație menționate la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf pe aşte soiuri decât soiurile de struguri de vinificație menționate la articolul respectiv.

3. Sub rezerva alineatelor (1) şi (2), plantarea şi supraaltoirea în sensul acestor alineate sunt permise dacă sunt efectuate în temeiul:

   (a) unui drept de plantare nouă, în sensul articolului 81;

   (b) unui drept de replantare, în sensul articolului 82;

   (c) unui drept de plantare acordat pe o rezervă, în sensul articolelor 83 şi 84.

4. Drepturile de plantare menționate la alineatul (3) se acordă în hectare.

5. Articolele 81-86 se aplică până la 31 decembrie 2013.

Articolul 81
Drepturile de plantare nouă

1. Statele membre pot acorda producătorilor drepturi de plantare nouă pentru suprafețele:

   (a) destinate noilor plantări efectuate în cadrul măsurilor de comasare sau a măsurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică în conformitate cu legislația națională;

   (b) destinate unor activități experimentale;

   (c) destinate culturii de viță-mamă pentru altoi;

   (d) ale căror produse vitivinicole sunt destinate în exclusivitate consumului de către familia viticultorului.

2. Drepturile de plantare nouă acordate se exercită:

   (a) de producătorul căruia îi sunt acordate;

   (b) înainte de sfârşitul celui de-al doilea campanie viticolă care urmează anului în care au fost acordate;

(c) în scopurile în care au fost acordate.

Articolul 82

Drepturile de replantare

1. Statele membre acordă drepturi de replantare producătorilor care au efectuat o defrişare pe suprafața plantată cu viță de vie.

   Cu toate acestea, nu se pot acorda drepturi de replantare în cazul suprafețelor pentru care s-a acordat o primă de defrişare în conformitate cu Capitolul III.

2. Statele membre pot acorda drepturi de replantare producătorilor care se angajează să efectueze o defrişare pe suprafața plantată cu viță de vie. În astfel de cazuri, suprafața în cauză este defrişată cel mai târziu la sfârşitul celui de-al treilea an de la plantarea noilor vițe pentru care s-au acordat drepturile de replantare.

3. Drepturile de replantare acordate corespund unei suprafețe de cultură pură echivalente cu suprafața defrişată.

4. Drepturile de replantare sunt exercitate în exploatația pentru care au fost acordate. Statele membre pot prevedea ca aceste drepturi să nu fie exercitate decât pe suprafața pe care s-a efectuat defrişarea.

5. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (4), statele membre pot decide că drepturile de replantare pot fi transferate, parțial sau în totalitate, unei alte exploatații de pe teritoriul aceluiaşi stat membru în următoarele cazuri:

   (a) dacă o parte a respectivei exploatații este transferată celei de-a doua exploatații;

   (b) dacă suprafețe de pe cea de-a doua exploatație sunt destinate:

   – producției de vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, sau

   – culturii de viță-mamă pentru altoi.

   Statele membre iau măsurile necesare pentru ca aplicarea derogărilor prevăzute la primul paragraf să nu determine o mărire globală a potențialului de producție de pe teritoriul lor, în special dacă sunt efectuate transferuri de la suprafețe neirigate către suprafețe irigate.

6. Alineatele 1-5 se aplică *mutatis mutandis* drepturilor similare cu drepturile de replantare, dobândite în temeiul unei legislații comunitare sau naționale anterioare.

7. Drepturile de replantare acordate în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 se utilizează în perioadele prevăzute în acest sens în respectivul regulament.

Articolul 83

Rezervele naționale şi regionale cu drepturi de plantare

1. În vederea îmbunătățirii gestionării potențialului de producție, statele membre creează o rezervă națională sau rezerve regionale cu drepturi de plantare.

2. Statele membre care au constituit rezerve naționale sau regionale cu drepturi de plantare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 pot păstra aceste rezerve până la 31 decembrie 2013.

3. Următoarele drepturi de plantare se alocă rezervelor naționale sau regionale dacă nu sunt utilizate în termenul prescris:

   (a) drepturile de plantare nouă;

   (b) drepturile de replantare;

   (c) drepturile de plantare acordate pe rezervă.

4. Producătorii pot transfera drepturile de replantare către rezervele naționale sau regionale. Condițiile unui astfel de transfer, efectuat, dacă este cazul, în schimbul unei plăți din fondurile naționale, se stabilesc de către statele membre, în funcție de interesele legitime ale părților.

5. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide să nu pună în aplicare un sistem de rezerve, cu condiția să poată dovedi că există pe teritoriul lor un sistem alternativ eficient pentru gestionarea drepturilor de plantare. Dacă este necesar, sistemul alternativ poate deroga de la dispozițiile relevante ale prezentului capitol.

   Primul paragraf se aplică şi statelor membre care încetează să administreze rezerve naționale sau regionale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999.

Articolul 84

Acordarea drepturilor de plantare pe rezervă

1. Statele membre pot acorda drepturi pe o rezervă:

   (a) cu titlu gratuit producătorilor în vârstă de până la patruzeci de ani, care posedă o capacitate profesională suficientă şi care se stabilesc pentru prima dată pe o exploatație viticolă, în calitate de şefi ai exploatației viticole;

   (b) în schimbul unei plăți efectuate în casieriile naționale sau, eventual, regionale, producătorilor care au intenția de a utiliza drepturile pentru a planta podgorii a căror producție are un debuşeu asigurat.

   Statele membre definesc criteriile de stabilire a cuantumului plății prevăzute la litera (b), care poate varia în funcție de viitorul produs final al podgoriilor respective şi de perioada tranzitorie rămasă în care se aplică interdicția de noi plantări, prevăzută la articolul 80 alineatele (1) şi (2).

2. În cazul în care drepturile de plantare pe o rezervă sunt utilizate, statele membre se asigură că:

   (a) locul în care sunt exercitate drepturile de plantare acordate pe o rezervă, precum şi soiurile şi tehnicile utilizate pentru cultură garantează compatibilitatea producției ulterioare cu cererea pieței;

   (b) randamentele sunt reprezentative pentru media regiunii în care sunt utilizate aceste drepturi, în special dacă drepturile de plantare provenite de pe suprafețe neirigate sunt utilizate pe suprafețe irigate.

3. Drepturile de plantare atribuite unei rezerve care nu sunt utilizate înainte de sfârşitul celui de-al doilea campanie viticolă după cel în cursul căruia au fost acordate se retrag şi sunt reatribuite rezervei.

4. Drepturile de plantare pe o rezervă îşi pierd valabilitatea dacă nu sunt acordate înainte de sfârşitul celui de-al cincilea campanie viticolă de la atribuirea lor pe acea rezervă.

5. Dacă într-un stat membru există rezerve regionale, acesta poate stabili norme care să autorizeze transferul drepturilor de plantare între rezervele regionale. Dacă într-un stat membru coexistă rezerve regionale şi naționale, acesta poate, de asemenea, să autorizeze transferuri între astfel de rezerve.

   Transferurile pot fi afectate de un coeficient de reducere.

Articolul 85
De minimis

Prezentul capitol nu se aplică statelor membre în care producția de vin nu depăşeşte 25 000 hectolitri pe campanie viticolă. Această producție se calculează pe baza producției medii din cursul ultimelor cinci campanii viticole.

Articolul 86
Norme naționale mai stricte

Statele membre pot adopta norme naționale mai stricte în ceea ce priveşte acordarea drepturilor de plantare nouă sau a celor de replantare. Ele pot impune ca cererile respective şi informațiile relevante care urmează să fie furnizate în acest sens să fie completate cu alte indicații necesare în scopul urmăririi evoluției potențialului de producție.

Articolul 87
Norme de punere în aplicare

Normele de aplicare a acestui capitol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) dispoziții care permit evitarea cheltuielilor administrative excesive în cursul aplicării dispozițiilor prezentului capitol;

(b) coexistența podgoriilor în conformitate cu articolul 82 alineatul (2);

(c) aplicarea coeficientului de reducere prevăzut la articolul 84 alineatul (5).

Capitolul III
Schema de defrişare

Articolul 88
Domeniu de aplicare şi definiție

1. Prezentul capitol stabileşte condițiile în care producătorilor de vin li se acordă o primă pentru defrişarea podgoriilor (denumită în continuare „prima de defrişare”).

2. În sensul prezentului capitol, termenul „defrişare” înseamnă eliminarea completă a butucilor de viță aflați pe un teren plantat cu viță de vie.

Articolul 89
Durata schemei

Schema de defrişare se aplică până la sfârşitul campaniei viticole 2012-2013.

Articolul 90
Condiții de eligibilitate

Prima de defrişare se acordă numai dacă suprafața în cauză îndeplineşte următoarele condiții:

(a) nu a făcut obiectul unui sprijin comunitar pentru restructurare şi reconversie în cele 10 campanii viticole care preced defrişarea;

(b) nu a făcut obiectul unui sprijin comunitar în cadrul niciunei alte organizări comune a pieței în cele cinci campanii viticole care preced defrişarea;

(c) este întreținută;

(d) nu este mai mică de 0,1 ha;

(e) cultivarea ei nu a încălcat nici o dispoziție națională sau comunitară aplicabilă.

(f) este cultivată cu un soi de struguri de vinificație clasificat de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) primul paragraf.

Prin derogare de la litera (e), suprafețele regularizate în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 şi cu articolul 76 alineatul (1) din prezentul regulament sunt eligibile pentru prima de defrişare.

Articolul 91
Cuantumul primei de defrişare

1. Baremele primelor de defrişare care urmează să fie acordate se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

2. Cuantumul specific al primei de defrişare se stabileşte de statele membre în limita baremelor menționate la alineatul (1) şi pe baza randamentelor obținute anterior de exploatația respectivă.

Articolul 92
Procedura şi bugetul

1. Producătorii interesați prezintă cereri de acordare a primei de defrişare autorităților corespunzătoare din statele membre până la data de 30 septembrie a fiecărui an.

2. Autoritățile din statele membre analizează cererile eligibile şi notifică Comisiei, până la data de 15 octombrie a fiecărui an, suprafața totală şi sumele reprezentate de cererile respective, defalcate pe regiuni şi pe categorii de randamente.

3. Bugetul maxim anual pentru schema de defrişare este stabilit în anexa VII.

4. Până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), se stabileşte procentul unic de acceptare a sumelor notificate, dacă suma totală notificată Comisiei de statele membre depăşeşte resursele bugetare disponibile.

5. Până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, statele membre acceptă cererile:

   (a) privind suprafețele incluse integral în cerere, în cazul în care Comisia nu a stabilit un procent în sensul alineatului (4), sau

   (b) privind suprafețele care rezultă în urma aplicării procentului menționat la alineatul (4) pe baza unor criterii obiective şi nediscriminatorii.

   Până la data de 30 ianuarie a fiecărui an, statele membre aduc la cunoştința Comisiei cererile acceptate defalcate pe regiuni şi pe categorii de randament şi suma totală a primelor de defrişare plătite pe regiune.

6. Pentru campania viticolă precedentă, statele membre aduc la cunoştința Comisiei, până la data de 15 septembrie a fiecărui an:

   (a) suprafețele defrişate defalcate pe regiuni şi pe categorii de randament;

   (b) suma totală a primelor de defrişare plătite pe regiune.

Articolul 93
Eco-condiționalitate

În cazul în care se constată că un agricultor nu a îndeplinit, pe exploatația sa, oricând în decurs de cinci ani de la plata primei de defrişare, cerințele de reglementare în materie de gestionare şi bunele condiții agricole şi de mediu menționate la articolele 3-7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 şi, în cazul în care nerespectarea este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni direct imputabile agricultorului, suma de plată este redusă sau anulată, fie parțial, fie în întregime, în funcție de gravitatea, durata, permanența şi repetiția nerespectării, iar agricultorul este obligat, dacă este cazul, să ramburseze această sumă în conformitate cu condițiile stabilite în dispozițiile respective.

Normele se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 în ceea ce priveşte reducerea sau recuperarea, parțial sau în totalitate, a sprijinului acordat de statul membru în cauză.

Articolul 94
Scutiri

1. Un stat membru poate decide respingerea tuturor cererilor ulterioare menționate la articolul 92 alineatul (1) atunci când totalitatea suprafețelor defrişate pe teritoriul său reprezintă 10% din suprafața cultivată cu viță de vie a statului în cauză prevăzută în anexa VIII.

2. Statele membre pot declara podgoriile situate în zone de munte şi de pantă abruptă drept neeligibile pentru schema de defrişare, în conformitate cu condițiile care urmează să fie stabilite conform procedurii menționate la articolul 104 alineatul (1).

3. Statele membre pot declara o zonă drept neeligibilă pentru schema de defrişare în cazul în care aplicarea regimului ar fi incompatibilă cu preocupările legate de mediu. Zonele declarate neeligibile din aceste motive nu trebuie să depăşească 2% din suprafața totală cultivată cu viță de vie prevăzută în anexa VIII.

4. Până la data de 1 august a fiecărui an şi pentru prima dată la 1 august 2008, statele membre care decid să facă uz de posibilitatea prevăzută la alineatele (2) şi (3) aduc la cunoştința Comisiei, în legătură cu măsura de defrişare care urmează să fie pusă în aplicare:

   (a) zonele declarate neeligibile;

   (b) justificarea pentru neeligibilitate în conformitate cu alineatele 2 şi 3.

5. Statele membre acordă prioritate agricultorilor din zonele declarate neeligibile, în temeiul alineatelor (2) şi (3), pentru alte măsuri de sprijin stabilite în prezentul regulament, în special, dacă este cazul, pentru măsura de restructurare şi reconversie din cadrul programelor de sprijin şi al măsurilor de dezvoltare rurală.

Articolul 95
Schema de plată unică

1. Agricultorii care participă la schema de defrişare beneficiază de drepturi la plată privind suprafețele defrişate, în conformitate cu titlul III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

2. Statele membre stabilesc suma drepturilor la plată menționate la alineatul (1) pentru suprafețele cultivate cu viță de vie defrişate în conformitate cu prezentul capitol la media regională a valorii drepturilor la plată din regiunea corespunzătoare, care nu depăşeşte în nici un caz 350 euro/ha.

   Până la sfârşitul campaniei viticole 2012-2013, statele membre trebuie să comunice Comisiei, până la data de 15 septembrie a fiecărui an, media plăților unice regionale utilizată pentru stabilirea drepturilor la plată.

Articolul 96
De minimis

Prezentul capitol nu se aplică statelor membre în care producția de vin nu depăşeşte 25 000 hectolitri pe campanie viticolă. Această producție se calculează pe baza producției medii în cursul ultimelor cinci campanii viticole.

Articolul 97
Ajutor național suplimentar

Statele membre pot acorda un ajutor național suplimentar pentru defrişare, pe lângă prima de defrişare acordată.

Articolul 98
Norme de punere în aplicare

Normele de aplicare a acestui capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) baremele şi nivelurile primei menționate la articolul 91;

(b) norme detaliate privind eco-condiționalitatea;

(c) criteriile de scutire în sensul articolului 94;

(d) cerințele de raportare de către statele membre cu privire la punerea în aplicare a schemei de defrişare, incluzând sancțiunile în caz de întârziere a raportării şi informațiile furnizate de statele membre producătorilor în ceea ce priveşte disponibilitatea sistemului;

(e) cerințele de raportare privind ajutorul național suplimentar;

(f) termenele de plată.

TITLUL VI
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 99
Registrul viticol

Statele membre țin un registru viticol care conține informații actualizate privind potențialul de producție.

Articolul 100
Inventarul

Pe baza registrului viticol menționat la articolul 99, fiecare stat membru trimite Comisiei, până la data de 1 martie în fiecare an, un inventar actualizat al potențialului său de producție.

Articolul 101
Durata registrului viticol şi a inventarului

În conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), se poate decide ca articolele 99 şi 100 să nu se mai aplice după data de 1 ianuarie 2014.

Articolul 102
Declarațiile obligatorii

1. Producătorii de struguri destinați vinificației, precum şi producătorii de must şi de vin trebuie să declare în fiecare an autorităților naționale competente cantitățile de produse din ultima recoltă.

2. Comercianții de struguri destinați producției de vin pot fi obligați de statele membre să declare în fiecare an cantitățile comercializate din ultima recoltă.

3. Producătorii de must şi de vin şi comercianții, cu excepția comercianților cu amănuntul, trebuie să declare în fiecare an autorităților naționale competente cantitățile de must şi de vin pe care le dețin, fie că provin din recolta anului în curs, fie din recoltele anilor anteriori. Mustul şi vinurile importate din țările terțe fac obiectul unei mențiuni speciale.

Articolul 103
Documentele însoțitoare şi registrul

1. Produsele menționate în prezentul regulament nu pot circula în interiorul Comunității decât însoțite de un document autorizat oficial.

2. Persoanele fizice sau juridice sau grupurile de persoane care dețin produse reglementate de prezentul regulament pentru exercitarea profesiei lor, în special producătorii, îmbuteliatorii şi prelucrătorii, precum şi comercianții care urmează să fie stabiliți în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1) au obligația să țină registre cu intrările şi ieşirile acestor produse.

Articolul 104
Procedura comitetului de gestionare

1. Cu excepția dispozițiilor contrare, Comisia este asistată de un comitet de gestionare atunci când i se conferă competențe în prezentul regulament .

   Articolele 4 şi 7 din Decizia 1999/468/CE sunt aplicabile.

   Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabileşte la o lună.

2. Comitetul îşi stabileşte regulamentul de procedură.

Articolul 105
Resurse financiare

Măsurile prevăzute la titlul II capitolul I şi la titlul V capitolul III reprezintă intervenţii pentru reglementarea pieţelor agricole, astfel cum se menţionează la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, cu excepţia măsurilor menţionate la articolul 95 din prezentul Regulament, care reprezintă plăţi directe către agricultori în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

Articolul 106
Schimbul de informaţii între statele membre şi Comisie

1. Statele membre şi Comisia îşi transmit reciproc orice informaţii necesare pentru aplicarea prezentului regulament, în special în vederea monitorizării şi analizei pieţei şi pentru a respecta obligaţiile internaţionale privind produsele reglementate de prezentul regulament.

2. Normele detaliate se adoptă în conformitate cu procedura menţionată la articolul 104 alineatul (1) pentru a stabili care informaţii sunt necesare pentru aplicarea alineatului (1) din prezentul articol, precum şi **forma, conţinutul, durata şi termenele limită şi modalităţile de transmitere către Comisie sau de punere la dispoziţia acesteia a informaţiilor şi documentelor**.

Articolul 107
Monitorizarea

În vederea aplicării prezentului regulament, statele membre se asigură că procedurile de administrare şi control sunt compatibile cu Sistemul Integrat de Administrare şi Control (*Integrated Administration Control System* - IACS) în ceea ce priveşte următoarele elemente:

(a) baza de date electronică;

(b) sistemele de identificare a parcelelor agricole menţionate la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(c) controalele administrative.

Aceste proceduri trebuie să permită funcţionarea comună sau schimbul de informaţii cu IACS fără probleme sau conflicte.

Articolul 108
Controalele şi sancţiunile administrative şi raportarea acestora

Următoarele dispoziţii se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 104 alineatul (1):

(a) normele privind controalele administrative şi fizice efectuate de statele membre în ceea ce priveşte respectarea obligațiilor ce decurg din aplicarea prezentului regulament;

(b) un sistem pentru aplicarea sancțiunilor administrative în cazul în care se constată nerespectări ale oricăreia dintre obligațiile care decurg din aplicarea prezentului regulament, luând în considerare gravitatea, durata, permanența şi repetiția nerespectării respective.

(c) normele privind recuperarea plăților necuvenite care rezultă din aplicarea prezentului regulament;

(d) norme privind raportarea controalelor efectuate şi a rezultatelor acestora.

Articolul 109

Desemnarea autorităților naționale responsabile

1. Statele membre desemnează una sau mai multe autorități responsabile de controlarea respectării dispozițiilor comunitare din sectorul vitivinicol. Statele membre desemnează, în special, laboratoarele autorizate să efectueze analize oficiale în sectorul vitivinicol. Laboratoarele desemnate trebuie să îndeplinească criteriile generale de funcționare a laboratoarelor de testare stabilite în ISO/IEC 17025.

2. Statele membre transmit Comisiei numele şi adresele autorităților şi laboratoarelor menționate la alineatul (1). Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului.

Articolul 110

Norme de punere în aplicare

Normele de aplicare a acestui titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 104 alineatul (1).

Aceste norme pot cuprinde în special:

(a) detalii privind registrul viticol prevăzut la articolul 99, în special detalii privind utilizarea acestuia în vederea monitorizării şi controlului potențialului de producție;

(b) detalii privind inventarul prevăzut la articolul 100, în special detalii privind utilizarea acestuia în vederea monitorizării şi controlului potențialului de producție;

(c) detalii privind măsurarea suprafețelor;

(d) sancțiuni în caz de nerespectare a cerințelor de raportare;

(e) declarațiile obligatorii prevăzute la articolul 102;

(f) documentele însoțitoare şi registrul prevăzute la articolul 103.

TITLUL VII
DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

Capitolul I
Modificări

Articolul 111
Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 2702/1999

La articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 2702/1999, litera (d) se înlocuieşte cu următorul text:

„(d) campanii de informare privind sistemul comunitar care vizează vinurile cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată, vinurile cu indicație a soiului de struguri de vinificație şi băuturile spirtoase cu indicație geografică protejată sau cu indicație tradițională rezervată;”

Articolul 112
Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 2826/2000

Regulamentul (CE) nr. 2826/2000 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 2, litera (d) se înlocuieşte cu următorul text:

„(d) acțiuni de informare privind sistemul comunitar care vizează vinurile cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată, vinurile cu indicație a soiului de struguri de vinificație şi băuturile spirtoase cu indicație geografică protejată sau cu indicație tradițională rezervată şi acțiuni de informare privind modurile de consum responsabile şi efectele dăunătoare ale consumului iresponsabil de alcool;”

(2) La articolul 3, litera (e) se înlocuieşte cu următorul text:

„(e) necesitatea de a oferi informații privind sistemul comunitar care vizează vinurile cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată, vinurile cu indicație a soiului de struguri de vinificație şi băuturile spirtoase cu indicație geografică protejată sau cu indicație tradițională rezervată şi necesitatea informării privind modurile de consum responsabile şi efectele dăunătoare ale consumului iresponsabil de alcool;”

(3) La articolul 9 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Procentul prevăzut la primul paragraf este de 60% pentru măsurile privind informațiile despre modurile de consum responsabil şi efectele dăunătoare ale consumului iresponsabil de alcool.”

Articolul 113
Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1782/2003

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 33 alineatul (1), litera (a) se înlocuieşte cu următorul text:

„(a) li s-a acordat o plată în cursul perioadei de referință prevăzute la articolul 38, în temeiul a cel puțin uneia dintre schemele de sprijin prevăzute în anexa VI sau, în cazul uleiului de măsline, în cursul campaniilor viticole menționate la articolul 37 alineatul (1) paragraful al doilea sau, în cazul sfeclei de zahăr, al trestiei de zahăr şi al cicorii, dacă au beneficiat de ajutorul de piață în cursul perioadei reprezentative menționate în anexa VII punctul K sau, în cazul bananelor, dacă au beneficiat de compensații pentru pierderi de venit în cursul perioadei reprezentative menționate în anexa VII punctul L sau, în cazul fructelor şi legumelor, au fost producători de fructe şi legume în cursul perioadei reprezentative aplicate de statele membre produselor respective în conformitate cu anexa VII punctul M, sau, în cazul vinului, dacă au primit un drept la plată în temeiul articolului 96 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. [*prezentul regulament*]* al Consiliului.

* JO L [...], …, p. [...]".

(2) La articolul 37 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Pentru vin cuantumul de referință se calculează şi se ajustează în conformitate cu anexa VII punctul N".

(3) La articolul 41 se introduce următorul alineat (1b):

„(1b) În cazul vinului şi luând în considerare ultimele informații furnizate de statele membre în temeiul [articolului 92 alineatul (5)] din regulamentul (CE) nr. [*prezentul regulament*]", Comisia adaptează plafoanele naționale stabilite în anexa VIII la prezentul regulament în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2).

(4) La articolul 43 alineatul (2) se adaugă următoarea literă după litera (a*c*):

„(a*d*) în cazul vinului, numărul de hectare astfel cum este calculat în conformitate cu anexa VII punctul N;".

(5) La articolul 44, alineatul (2) se înlocuieşte cu următorul text:

"2. „«Hectar eligibil pentru ajutor» reprezintă orice suprafață agricolă a exploatației ocupată cu terenuri arabile şi pășuni permanente, cu excepția suprafețelor ocupate cu păduri sau destinate unor activități neagricole.".

(6) Articolul 51 se înlocuieşte cu următorul text:

„Articolul 51
Utilizarea agricolă a terenurilor

Agricultorii pot utiliza parcelele declarate în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) pentru orice activitate agricolă."

(7) La articolul 71c se adaugă următorul alineat:

„În cazul vinului şi luând în considerare ultimele informații furnizate de statele membre în temeiul [articolului 92 alineatul (5)] din regulamentul (CE) nr. [prezentul

regulament]", Comisia adaptează plafoanele naționale stabilite în anexa VIII la prezentul regulament în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2)".

(8) La articolul 145 se adaugă următoarea literă după litera (d)d):

„(d)e) norme detaliate privind includerea ajutorului pentru vin în schema de plată unică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. [*prezentul regulament*]."

(9) În a doua coloană din anexa IV, ultima liniuță se înlocuieşte cu liniuța următoare:

"– Menținerea plantațiilor de măslini şi a podgoriilor în bune condiții vegetative.".

(10) La anexa VII se adaugă următorul punct N după punctul M:

„N. Vinul

Numărul de hectare este egal cu numărul de hectare defrişate în conformitate cu titlul V capitolul III din Regulamentul (CE) nr. [*prezentul regulament*].

Cuantumul de referință al drepturilor la plată care urmează să fie alocate fiecărui agricultor în conformitate cu schema de defrişare stabilită în Regulamentul (CE) nr. [prezentul regulament] este egal cu rezultatul înmulțirii numărului de hectare defrişate cu media regională a valorii drepturilor la plată din regiunea corespunzătoare. Cu toate acestea, suma datorată nu depăşeşte în niciun caz 350 EUR/ha."

Articolul 114
Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1290/2005

La articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, alineatul (2) se înlocuieşte cu următorul text:

"2. Comisia stabileşte sumele care, în temeiul articolului 10 alineatul (2) şi al articolelor 143d şi 143e din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 387/2007 al Consiliului şi al articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. [prezentul regulament] al Consiliului, sunt disponibile pentru FEADR.

Capitolul II
Dispoziții tranzitorii şi finale

Articolul 115
Dispoziții tranzitorii

În conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), se pot adopta măsuri:

(a) de facilitare a tranziției de la măsurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr.1493/1999 la cele stabilite de prezentul regulament;

(b) dacă este necesar, de rezolvare a problemelor practice specifice. Cu condiția să fie justificate corespunzător, aceste măsuri pot deroga de la anumite dispoziții din prezentul regulament.

Articolul 116
Aplicabilitatea normelor privind ajutoarele de stat

Cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentului regulament, în special cu excepția ajutoarelor naționale complementare menționate la articolul 97, articolele 87, 88 şi 89 din tratat se aplică la producția şi comerțul cu produsele reglementate în prezentul regulament.

Articolul 117
Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 se abrogă. Cu toate acestea, următoarele măsuri stabilite în regulamentul în cauză continuă să se aplice în cazul campaniei viticole 2008/2009, în măsura în care producătorii au inițiat sau au întreprins măsuri eligibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament:

(a) măsurile prevăzute la titlul II capitolele II şi III (prime de abandon, restructurare şi reconversie).

(b) măsurile prevăzute la titlul III (mecanisme de piață);

(c) măsurile prevăzute la titlul VII articolul 63(restituiri la export).

Articolul 118
Intrarea în vigoare şi aplicabilitatea

Prezentul regulament intră în vigoare în a şaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând de la 1 august 2008, cu excepția articolelor 5-8 care se aplică cu începere de la 30 aprilie 2008.

Titlul V capitolul II se aplică până la 31 decembrie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale şi se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Comisie
Membru al Comisiei

ANEXA I

Definiţii

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii:

Generalităţi

1. **„Campanie viticolă”:** anul de producţie pentru produsele reglementate de prezentul regulament. Începe la 1 august în fiecare an şi se încheie la 31 iulie anul următor.

Termeni legaţi de viţa de vie

2. „**Defrişare**”: eliminarea completă a butucilor de viţă aflaţi pe o parcelă plantată cu viţă de vie.

3. **„Plantare”:** fixarea definitivă a răsadurilor de viţă de vie sau a unor porţiuni de răsaduri de viţă de vie, altoite sau nu, în vederea producerii de struguri sau a unei culturi de viţă-mamă pentru altoi.

4. **„Supraaltoire”:** altoirea unei viţe de vie care a mai făcut obiectul unei altoiri.

Termeni legaţi de produse

5. **„Struguri proaspeţi”:** fructul viţei de vie utilizat în vinificaţie, bine copt sau chiar uşor stafidit, care poate fi zdrobit sau presat prin mijloace obişnuite în vinificaţie şi care poate produce spontan o fermentaţie alcoolică.

6. „Must de struguri proaspăt, cu fermentaţia oprită prin adaosul de alcool”: un produs care:

   (a) are o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 12% vol şi de maximum 15% vol;

   (b) se obţine prin adaos la un must de struguri nefermentat, care are o tărie alcoolică naturală în volume de cel puţin 8,5% vol şi care provine exclusiv din soiurile de struguri de vinificaţie menţionate la articolul 18 alineatul (1), primul paragraf,:

      – de alcool neutru de origine vinicolă, inclusiv alcoolul obţinut prin distilarea strugurilor stafidiţi, având o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puţin 95% vol;

      – sau a unui produs nerectificat provenit din distilarea vinului având o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puţin 52% vol şi cel mult 80% vol.

7. **„Suc de struguri”:** produsul lichid nefermentat, dar fermentabil, care:

   (a) se obţine prin tratare corespunzătoare, datorită căreia devine potrivit pentru consum ca atare;

   (b) se obţine din struguri proaspeţi sau din must de struguri sau prin reconstituire. Atunci când se obţine prin reconstituire, se reconstituie din must de struguri concentrat sau din suc de struguri concentrat.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită în volume pentru sucul de struguri de cel mult 1% vol.

8. **„Suc de struguri concentrat”:** sucul de struguri necaramelizat obținut prin deshidratarea parțială a sucului de struguri realizată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât indicele refractometric, determinat la temperatura de 20°C de refractometrul utilizat conform unei metode care se va stabili, să nu fie mai mic de 50,9%.

   Este permisă o tărie alcoolică dobândită în volume pentru sucul de struguri concentrat de cel mult 1% vol.

9. **„Drojdie de vin”:** este:

   (a) reziduul care se depune în recipientele care conțin vin, după fermentare, în timpul stocării sau după tratarea autorizată;

   (b) reziduul obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (a);

   (c) reziduul care se depune în recipientele care conțin must de struguri în timpul stocării sau după tratarea autorizată,

   (d) reziduul obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (c).

10. **„Tescovină de struguri”:** reziduul din tescuirea strugurilor proaspeți, fermentat sau nu.

11. **„Pichet”:** un produs obținut:

    (a) prin fermentarea tescovinei de struguri proaspete macerate în apă;

    (b) prin epuizarea cu apă a tescovinei fermentate.

12. „Vin alcoolizat”: un produs care:

    (a) are o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 18% vol şi de maximum 24% vol;

    (b) se obține exclusiv prin adaosul unui produs nerectificat, provenind din distilarea vinului şi având o tărie alcoolică dobândită în volume de maxim 86% vol, la un vin care nu conține zahăr rezidual;

    (c) are o aciditate volatilă maximă de 1,5 grame pe litru, exprimată în acid acetic.

Tăria alcoolică

13. **„Tărie alcoolică dobândită în volume ”:** numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20°C cuprinse în 100 volume din produsul respectiv la această temperatură.

14. **„Tărie alcoolică potențială în volume”:** numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20°C ce pot fi produse prin fermentarea totală a zaharurilor cuprinse în 100 volume din produsul respectiv la această temperatură.

15. **„Tărie alcoolică totală în volume”:** suma tăriilor alcoolice potențiale şi dobândite.

16. **„Tărie alcoolică naturală în volume”:** tăria alcoolică totală în volume a unui produs înainte de orice îmbogățire.

17. **„Tărie alcoolică dobândită în masă”:** numărul de kilograme de alcool pur conținute în 100 kilograme de produs.

18. **„Tărie alcoolică potențială în masă”:** numărul de kilograme de alcool pur care pot fi produse prin fermentarea totală a zaharurilor cuprinse în 100 kilograme de produs.

19. **„Tărie alcoolică totală în masă”:** suma tăriilor alcoolice dobândite şi potențiale în masă.

ANEXA II

Bugetul programelor de sprijin şi suma minimă alocată pentru promovare, în conformitate cu dispoziţiile articolului 8 alineatul (1) şi ale articolului 9 alineatul (5)

în mii EUR

Exercițiul bugetar	2009		2010		2011		2012		2013		2014		Din 2015	
	Total	din care promovare	Total	din care promovare	Total	din care promovare	Total	din care promovare	Total	din care promovare	Total	din care promovare	Total	din care promovare
BG	13 018	2 839	17 874	2 839	17 510	2 839	17 631	2 839	17 389	2 839	17 348	2 839	17 206	2 839
CZ	1 672	471	2 245	471	2 202	471	2 217	471	2 188	471	2 183	471	2 166	471
DE	19 116	4 692	25 998	4 692	25 482	4 692	25 654	4 692	25 310	4 692	25 253	4 692	25 052	4 692
EL	11 246	2 395	15 468	2 395	15 152	2 395	15 257	2 395	15 046	2 395	15 011	2 395	14 888	2 395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1 506	289	2 086	289	2 043	289	2 057	289	2 028	289	2 023	289	2 006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2 659	17 095	2 659	16 745	2 659	16 862	2 659	16 628	2 659	16 590	2 659	16 454	2 659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6 711	1 604	9 147	1 604	8 965	1 604	9 026	1 604	8 904	1 604	8 883	1 604	8 812	1 604

PT	31 504	6 294	43 532	6 294	42 630	6 294	42 930	6 294	42 329	6 294	42 229	6 294	41 878	6 294
RO	22 894	4 329	31 752	4 329	31 107	4 329	31 338	4 329	30 905	4 329	30 840	4 329	30 582	4 329
SI	2 259	557	3 071	557	3 010	557	3 030	557	2 990	557	2 983	557	2 959	557
SK	1 497	465	1 989	465	1 953	465	1 965	465	1 940	465	1 936	465	1 922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

ANEXA III

Bugetul destinat măsurilor de dezvoltare rurală

[menționat la articolul 17 alineatul (3)]

în mii EUR

Exercițiul bugetar	2009	2010	2011	2012	2013	începând cu 2014
BG	2 024	3 035	5 059	6 071	7 083	8 094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4 301	7 169	8 603	10 037	11 470
EL	1 759	2 639	4 399	5 278	6 158	7 038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1 943	2 914	4 857	5 829	6 800	7 772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1 015	1 523	2 538	3 046	3 554	4 061
PT	5 012	7 518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3 668	5 503	9 171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1 015	1 184	1 353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

ANEXA IV

Categorii de produse viticole

1. Vinul

Vinul este produsul obținut exclusiv prin fermentarea alcoolică, totală sau parțială, a strugurilor proaspeți, presați sau nu, sau a mustului de struguri.

Vinul:

(a) are, după tratamentele eventuale menționate în anexa V punctul B, o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 8,5% vol, cu condiția ca vinul să provină exclusiv din struguri recoltați în zonele vitivinicole A şi B în conformitate cu anexa IX, şi de minimum 9% vol. în alte zone viticole;

(b) are, prin derogare de la tăria alcoolică dobândită minimă în volume aplicabilă în alte cazuri, atunci când are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică, după tratamentele eventuale menționate în Anexa V punctul B, o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 4,5% vol.;

(c) are o tărie alcoolică totală în volume de maxim 15% vol. Comisia poate mări limita superioară a tăriei alcoolice totale în volume până la 20% pentru vinurile provenind din anumite zone viticole ale Comunității care au fost produse fără nicio îmbogățire;

(d) având, sub rezerva unor derogări ce ar putea fi adoptate, un conținut de aciditate totală de cel puțin 3,5 grame pe litru, exprimat în acid tartric, sau 46,6 miliechivalenți pe litru.

„Retsina” este vinul produs doar pe teritoriul geografic al Greciei din mustul de struguri tratat cu rășină de pin din Alep. Utilizarea rășinii de pin din Alep nu este permisă decât pentru obținerea vinului „retsina” în condițiile stabilite prin reglementarea greacă în vigoare.

2. Vin nou aflat încă în fermentație

Vinul nou aflat încă în fermentație este produsul a cărui fermentație alcoolică nu s-a încheiat şi care nu este încă separat de drojdie.

3. Vinul licoros

Vinul licoros este un produs:

(a) cu o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 15% vol şi de maximum 22% vol,

(b) cu o tărie alcoolică totală în volume de minimum 17,5% vol, cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumiri de origine sau indicații geografice care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1);

(c) care se obține din:

– must de struguri parțial fermentat, sau

– vin sau

– amestecul produselor menționate anterior, sau

– must de struguri sau un amestec al acestuia cu vin, în cazul vinurilor licoroase cu denumire de origine sau indicație geografică protejate care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

(d) cu o tărie alcoolică naturală inițială în volume de minimum 12% vol, cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumiri de origine sau indicații geografice carefigurează pe o listă ce urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1);

(e) la care s-au adăugat:

(i) individual sau în amestec:

– alcool neutru de origine viticolă, inclusiv alcoolul obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puțin 96% vol.;

– distilat de vin sau struguri stafidiți, având o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puțin 52% vol. şi cel mult 86% vol.

(ii) împreună cu unul sau mai multe din produsele următoare, dacă este cazul:

– must de struguri concentrat;

– un amestec al unuia din produsele prevăzute la litera (e) cu un must de struguri prevăzut la litera (c) prima şi a patra liniuță.

(f) la care, prin derogare de la litera (e), s-au adăugat, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine sau indicație geografică protejate care apar pe lista ce va fi întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1):

(i) oricare dintre produsele enumerate la litera(e) punctul (i) individual sau în amestec, sau

(ii) unul sau mai multe dintre produsele următoare:

– alcool de vin sau de struguri stafidiți, cu o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puțin 95% vol. şi de cel mult 96% vol.;

– rachiu de vin sau de tescovină de struguri, cu o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puțin 52% vol. şi de cel mult 86% vol.;

– rachiu de struguri stafidiți, cu o tărie alcoolică dobândită în volume de cel puțin 52% vol. şi de cel mult 94,5% vol.;

(iii) şi unul sau mai multe din produsele următoare, dacă este cazul:

– must de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți;

– must de struguri concentrat obținut prin acțiunea focului direct, care corespunde, cu excepția acestei operațiuni, definiției de must de struguri concentrat;

– must de struguri concentrat;

– un amestec al unuia din produsele enumerate la litera (f) punctul (ii) cu un must de struguri menționat la litera (c) prima şi a patra liniuță.

4. Vinul spumant

Vinul spumant este un produs:

(a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:

– din struguri proaspeți,

– din must de struguri,

– din vin sau

– din vinuri cu denumire de origine sau indicație geografică protejate;

(b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;

(c) care, conservat la o temperatură de 20°C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție.

5. Vinul spumos

Vinul spumos este un produs care:

(a) se obține din vin;

(b) degajă, la deschiderea recipientului, dioxid de carbon provenind total sau parțial dintr-un adaos al acestui gaz;

(c) prezintă, atunci când este conservat la 20°C în recipiente închise, o suprapresiune de minimum 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție.

6. Vinul petiant

Vinul petiant este un produs care:

(a) se obține din vin, cu condiția ca acesta să aibă o tărie alcoolică totală de minimum 9% vol.;

(b) are o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 7% vol;

(c) prezintă, dacă este conservat la 20°C în recipiente închise, o suprapresiune datorată dioxidului de carbon endogen în soluție de minimum 1 bar şi maximum 2,5 bari;

(d) este prezentat în recipiente de 60 litri sau mai mici.

7. Vinul perlant

Vinul perlant este un produs care:

(a) se obține din vin sau din vin cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată;

(b) are o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 7% vol şi o tărie alcoolică totală de minimum 9% vol,

(c) prezintă, dacă este conservat la 20°C în recipiente închise, o suprapresiune, datorată dioxidului de carbon în soluție total sau parțial adăugat, de minimum 1 bar şi maximum 2,5 bari,

(d) este prezentat în recipiente de 60 litri sau mai mici.

8. Mustul de struguri

Mustul de struguri este produsul lichid obținut în mod natural sau prin procedee fizice din struguri proaspeți. Este permisă o tărie alcoolică dobândită în volume a mustului de struguri care nu depăşeşte 1% vol.

9. Mustul de struguri parțial fermentat

Mustul de struguri parțial fermentat este produsul care provine din fermentarea unui must de struguri cu o tărie alcoolică dobândită în volume mai mare de 1% vol şi mai mică decât trei cincimi din tăria sa alcoolică totală în volume. Cu toate acestea, anumite vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată a căror tărie alcoolică dobândită în volume este mai mică decât trei cincimi din tăria alcoolică totală în volume, dar nu este mai mică de 4,5% vol., nu sunt considerate drept must de struguri parțial fermentat.

10. Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți

Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți este produsul obținut prin fermentarea parțială a mustului de struguri obținut din struguri stafidiți, al cărui conținut total de zahăr înainte de fermentare este de cel puțin 272 grame la litru şi a cărui tărie alcoolică naturală şi dobândită în volume nu este mai mică de 8% vol. Cu toate acestea, anumite vinuri care urmează să fie determinate în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1) şi care îndeplinesc aceste cerințe nu sunt considerate drept must de struguri parțial fermentat extras din struguri stafidiți.

11. Mustul de struguri concentrat

Mustul de struguri concentrat este mustul de struguri necaramelizat care:

(a) se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzire pe foc direct, astfel încât indicele indicat la temperatura de 20°C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 25 să nu fie mai mic de 50,9%;

(b) este derivat exclusiv din soiuri de struguri de vinificație clasificate, menționate la articolul 18 alineatul (1), primul paragraf.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită în volume a mustului de struguri concentrat de cel mult 1% vol.

12. Mustul de struguri concentrat rectificat

Mustul de struguri concentrat rectificat este produsul lichid necaramelizat care:

(a) se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât indicele indicat la temperatura de 20°C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 25 să nu fie mai mic de 61,7%;

(b) a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidifiere şi de eliminare a altor componente în afară de zahăr;

(c) are următoarele caracteristici:

– un pH de maximum 5, determinat la 25 Brix;

– o densitate optică, la 425 nm, de maximum 0,100 la o grosime a stratului de lichid de 1 cm, la 25 Brix;

– un conținut de zaharoză nedetectabil printr-o metodă de analiză care se va stabili;

– un indice Folin-Ciocalteu de maximum 6,00, determinat la 25 Brix;

– o aciditate titrabilă de cel mult 15 miliechivalenți pe kilogramul de zaharuri totale;

– un conținut în dioxid de sulf de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;

– un conținut în cationi totali de maximum 8 miliechivalenți pe kilogramul de zaharuri totale;

– conductivitate care nu depăşeşte 120 micro-Siemens pe centimetru, la 25 Brix şi la 20 C;

– un conținut de hidroximetilfurfural de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;

– prezența mezoinozitolului;

(d) provine exclusiv din soiurile de struguri de vinificație clasificate, menționate la articolul 18 alineatul (1), primul paragraf.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită în volume pentru mustul de struguri concentrat rectificat de cel mult 1% vol.

13. Vinul de struguri copți în exces

Vinul din struguri copți în exces este un produs care:

(a) este fabricat în cadrul Comunității, fără a fi îmbogățit, din struguri recoltați în Comunitate şi provenind din soiurile de struguri de vinificație menționate la articolul 18 alineatul (1), primul paragraf;

(b) are o tărie alcoolică naturală în volume de minimum 15% vol;

(c) are o tărie alcoolică totală în volume de minimum 16% vol şi o tărie alcoolică dobândită în volume de minimum 12% vol.

Statele membre pot prevedea o perioadă de învechire pentru acest produs.

14. Oțetul de vin: oțetul de vin este oțetul care:

(a) se obține exclusiv prin fermentarea acetică a vinului;

(b) are o aciditate totală de cel puțin 60 grame pe litru, exprimată în acid acetic.

ANEXA V

Îmbogățirea, acidifierea şi dezacidifierea în anumite zone vitivinicole

A. Limite de îmbogățire

1. Dacă este necesar, din cauza condițiilor climatice, în anumite zone viticole din Comunitate, în conformitate cu anexa IX, statele membre respective pot autoriza mărirea tăriei alcoolice naturale în volume a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat şi a vinului nou aflat încă în fermentație, obținute din soiurile de struguri de vinificație menționate la articolul 18 alineatul (1), primul paragraf.

2. Creşterea tăriei alcoolice naturale în volume se realizează prin practicile oenologice menționate la litera B şi nu poate depăşi următoarele limite:

   (a) 2% vol. în zonele viticole A şi B, în conformitate cu anexa IX;

   (b) 1% vol. în zona viticolă C, în conformitate cu anexa IX.

3. În anii în care condițiile climatice au fost deosebit de defavorabile, limitele de mărire a tăriei alcoolice în volume prevăzute la punctul 2 pot creşte până la 3% vol. în zonele viticole A şi B, menționate în anexa IX, în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

B. Procedee de îmbogățire

1. Creşterea tăriei alcoolice naturale în volume menționată la lietra A se poate realiza:

   (a) în cazul strugurilor proaspeți, al mustului de struguri parțial fermentat sau al vinului nou aflat încă în fermentație, numai prin adaos de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat;

   (b) în cazul mustului de struguri, numai prin adaos de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat sau prin concentrare parțială, inclusiv prin osmoză inversă;

   (c) în cazul vinului, numai prin concentrare parțială la rece.

2. Procedeele menționate la punctul 1 se exclud reciproc.

3. Concentrarea mustului de struguri sau a vinului supus procedeelor menționate la punctul 1:

   (a) nu poate avea ca efect reducerea volumului inițial al acestor produse cu mai mult de 20%;

   (b) prin derogare de la litera A punctul (2)(b), nu poate spori tăria alcoolică naturală în volume a acestor produse cu mai mult de 2% vol.

4. Tăria totală alcoolică totală în volume a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație sau a vinului nu poate fi mărită prin procedeele menționate la punctele 1 şi 3:

(a) cu mai mult de 11,5% vol. în zona viticolă A, în conformitate cu anexa IX,

(b) cu mai mult de 12% vol. în zona viticolă B, în conformitate cu anexa IX,

(c) cu mai mult de 12,5% vol. în zonele viticole C I (a) şi C I (b), în conformitate cu anexa IX,

(d) cu mai mult de 13% vol. în zona viticolă C II, în conformitate cu anexa IX şi

(e) cu mai mult de 13,5% vol. în zona viticolă C III, în conformitate cu anexa IX.

5. Prin derogare de la punctul 4, statele membre pot

(a) să mărească, în cazul vinului roşu, limita superioară a tăriei alcoolice totale în volume a produselor menționate la punctul 4 până la 12% vol. în zona viticolă A şi până la 12,5% vol. în zona viticolă B în conformitate cu anexa IX;

(b) să mărească tăria alcoolică totală în volume a produselor menționate la punctul 4 pentru producția de vinuri cu denumire de origine în zonele viticole A şi B până la un nivel care urmează să fie stabilit de statele membre.

C. Acidifiere şi dezacidifiere

1. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație şi vinul pot face obiectul:

(a) unei dezacidifieri parțiale în zonele viticole A, B, C I (a) şi C I (b), în conformitate cu anexa IX;

(b) unei acidifieri şi al unei dezacidifieri în zonele viticole C II şi C III (a), în conformitate cu anexa IX, fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 7; sau

(c) unei acidifieri în zona viticolă C III (b), în conformitate cu anexa IX.

2. Acidifierea produselor, altele decât vinul, menționate la punctul 1, se poate face doar până la limita maximă de 1,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 20 miliechivalenți/l.

3. Acidifierea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 2,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 33,3 miliechivalenți/l.

4. Dezacidifierea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1 g/l, exprimată în acid tartric, sau 13,3 miliechivalenți/l.

5. Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidifieri parțiale.

6. În anii în care condițiile climatice au fost excepționale, statele membre pot autoriza acidifierea produselor menționate la punctul 1 din zonele viticole B, C I (a) şi C I (b), în conformitate cu anexa IX, în condițiile menționate la punctul 1 al prezentei anexe, în ceea ce priveşte zonele viticole C II, C III (a) şi C III (b), în conformitate cu anexa IX.

7. Acidifierea şi îmbogățirea, în afară de cazurile de derogare stabilite de la caz la caz, precum şi acidifierea şi dezacidifierea aceluiaşi produs se exclud reciproc.

D. Proceduri

1. Niciuna dintre procedurile menționate la literele B şi C, cu excepția acidifierii şi dezacidifierii vinurilor, nu este autorizată decât dacă se efectuează, în condiții care se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1) din prezentul regulament, în timpul transformării strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat sau a vinului nou aflat încă în fermentare în vin sau în orice altă băutură destinată consumului uman direct şi menționată la articolul 1 alineatul (1), cu excepția vinului spumant sau a vinului spumos, din zona viticolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.

2. Concentrarea vinurilor trebuie să aibă loc în zona viticolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.

3. Acidifierea şi dezacidifierea vinurilor nu pot avea loc decât în întreprinderea de vinificare şi în zona viticolă în care au fost recoltați strugurii utilizați pentru fabricarea vinului respectiv.

4. Fiecare procedură menționată la punctele 1, 2 şi 3 trebuie declarată autorităților competente. Aceeaşi dispoziție se aplică pentru cantitățile de must de struguri concentrat sau must de struguri concentrat rectificat deținute, pentru practicarea profesiei, de persoanele fizice sau juridice sau de grupuri de persoane, în special de către producători, îmbuteliatori, prelucrători, precum şi de comercianții care se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1), în acelaşi timp şi în acelaşi loc ca şi strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat sau vinul în vrac. Cu toate acestea, declararea acestor cantități poate fi înlocuită prin înscrierea lor într-un registru de intrări şi de utilizare.

5. Fiecare dintre procedurle menționate la litera C trebuie înscrisă în documentul însoțitormenționat la articolul 103, în baza căruia circulă produsele astfel tratate.

6. Aceste proceduri nu pot fi efectuate, sub rezerva derogărilor motivate de condiții climatice excepționale:

   (a) după 1 ianuarie în zona viticolă C, în conformitate cu anexa IX;

   (b) după 16 martie în zonele viticole A şi B, în conformitate cu anexa IX.

   Ele se efectuează numai pentru produsele provenite din recolta de struguri imediat precedentă acestor date.

7. Prin derogare de la punctul 6, concentrarea prin răcire, acidifierea şi dezacidifierea vinurilor se poate face pe toată perioada anului.

ANEXA VI

Restricții

A. Generalități

1. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de apă, exceptând cazurile în care acest lucru este cerut de o necesitate tehnică specifică.

2. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de alcool, cu excepția practicilor care vizează obținerea mustului din struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaos de alcool, a vinului licoros, a vinului spumant, a vinului alcoolizat şi a vinului petiant.

3. Vinul alcoolizat nu poate fi utilizat decât pentru distilare.

B. Strugurii proaspeți, mustul de struguri şi sucul de struguri

1. Mustul de struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaosul de alcool poate fi folosit numai în timpul etapei de preparare a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 şi 2204 29. Această procedură nu aduce atingere niciunei dispoziții mai stricte pe care o pot aplica statele membre în cazul preparării pe teritoriul lor a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 şi 2204 29.

2. Sucul de struguri şi sucul de struguri concentrat nu pot fi folosite în scopul vinificării şi nici nu se pot adăuga în vin. Se interzice fermentarea alcoolică a acestor produse pe teritoriul Comunității.

3. Dispozițiile de la punctele (1) şi (2) nu se aplică produselor destinate fabricării în Regatul Unit, Irlanda şi Polonia a produselor intră sub incidența codului NC 2206 00, pentru care utilizarea unei denumiri compuse care include denumirea de vânzare „vin” poate fi admisă de către statele membre.

4. Mustul de struguri parțial fermentat, obținut din struguri stafidiți, nu poate fi pus în circulație decât pentru fabricarea vinurilor licoroase, exclusiv în zonele viticole în care această întrebuințare era tradițională la data de 1 ianuarie 1985 şi pentru fabricarea vinurilor obținute din struguri supracopți.

5. Sub rezerva unei decizii contrare a Consiliului adoptată în temeiul obligațiilor internaționale ale Comunității, strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri cu fermentația oprită prin adaosul de alcool, sucul de struguri şi sucul de struguri concentrat care provin din țările terțe nu pot fi transformate în vin sau adăugate în vin pe teritoriul Comunității.

C. Amestecul de vinuri

Sub rezerva unei decizii contrare a Consiliului adoptată în temeiul obligațiilor internaționale ale Comunității, sunt interzise cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Comunității şi cupajarea între vinuri originare din țările terțe pe teritoriul Comunității.

D. Subproduse vinicole

1. Se interzice supratescuirea strugurilor. În funcție de condițiile locale şi tehnice, statele membre stabilesc cantitatea minimă de alcool, care va fi, în orice caz, mai mare decât zero, a tescovinei şi a drojdiei după tescuirea strugurilor.

2. Cu excepția alcoolului, a rachiului şi a pichetului, nu se poate fabrica niciun tip de vin sau altă băutură destinată consumului uman direct din drojdie de vin sau tescovină de struguri.

3. Sunt interzise tescuirea drojdiei de vin şi refermentarea tescovinei de struguri în alte scopuri decât pentru distilare sau producția pichetului. Filtrarea şi centrifugarea drojdiei de vin nu se consideră tescuire atunci când calitatea produselor obținute este autentică şi comercială.

4. În cazul în care fabricarea sa este autorizată de către statul membru respectiv, pichetul nu poate fi utilizat decât pentru distilare sau consum în gospodăriile viticultorilor.

5. Orice persoană fizică sau juridică sau grupuri de persoane care dețin subproduse trebuie să le elimine sub supraveghere şi sub rezerva condițiilor care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 104 alineatul (1).

ANEXA VII

Bugetul rezervat schemei de defrișare

Bugetul rezervat schemei de defrișare menționat la articolul 92 alineatul (3) este:

(a) pentru campania viticolă 2008-2009 (exercițiul bugetar 2009): 430 milioane EUR

(b) pentru campania viticolă 2009-2010 (exercițiul bugetar 2010): 287 milioane EUR

(c) pentru campania viticolă 2010-2011 (exercițiul bugetar 2011): 184 milioane EUR

(d) pentru campania viticolă 2011-2012 (exercițiul bugetar 2012): 110 milioane EUR

(e) pentru campania viticolă 2012-2013 (exercițiul bugetar 2013): 59 milioane EUR

ANEXA VIII

Suprafețe pe care statele membre le pot declara neeligibile pentru schema de defrișare

[menționate la articolul 94 alineatele (1) și (3)]

în ha

Statul membru	Suprafața totală cultivată cu viță de vie	Suprafețele menționate la articolul 94 alineatul (3)
BG	135 760	2 715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2 049
EL	66 682	1 334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1 299	26
HU	85 260	1 705
MT	910	18
AT	50 681	1 014
PT	238 831	4 777
RO	178 101	3 562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

ANEXA IX

Zone vitivinicole

Zonele vitivinicole menționate la anexele IV şi V sunt următoarele:

1. Zona vitivinicolă A cuprinde:

   (a) în Germania: suprafețele cu viță de vie, altele decât cele cuprinse în zona vitivinicolă B;

   (b) în Luxemburg: regiunea vitivinicolă din Luxemburg;

   (c) în Belgia, Danemarca, Irlanda, Țările de Jos, Polonia, Suedia şi Regatul Unit: zonele vitivinicole din aceste țări;

   (d) în Republica Cehă: regiunea vitivinicolă Čechy.

2. Zona vitivinicolă B cuprinde:

   (a) în Germania: suprafețele cu viță de vie din regiunea determinată Baden;

   (b) în Franța, suprafețele cu viță de vie din departamentele care nu sunt menționate în prezenta anexă, precum şi din următoarele departamente:

      – în Alsacia: Bas-Rhin, Haut-Rhin;

      – în Lorena: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;

      – în Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;

      – în Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;

      – în Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (comuna Chapareillan);

      – în Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, precum şi suprafețele cultivate cu viță de vie din arondismentul Cosne-sur-Loire din departamentul Nièvre;

   (c) în Austria, zona vitivinicolă austriacă;

   (d) în Republica Cehă, regiunea vitivinicolă Morava şi suprafețele cu viță de vie care nu sunt menționate la punctul 1 litera (d);

   (e) în Slovacia, zonele vitivinicole din Carpații Mici, Slovacia meridională, Nitra, Slovacia centrală şi de est şi zonele vitivinicole care nu sunt incluse la punctul 3;

   (f) în Slovenia, suprafețele cu viță de vie din următoarele regiuni:

      – în regiunea Podravje: ljutomerskoormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonskokapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice,

– în regiunea Posavje: bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska, şi suprafeţele cu viţă de vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 5(d);

(g) în România, în zona Podişul Transilvaniei.

3. Zona vitivinicolă C I (a) include:

(a) în Franţa, suprafeţele cultivate cu viţă de vie:

– din următoarele departamente: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (cu excepţia comunei Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (cu excepţia arondismentului Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

– din arondismentele Valence şi Die din departamentul Drôme (cu excepţia cantoanelor Dieulefit, Loriol, Marsanne şi Montélimar);

– din arondismentul Tournon, cantoanele Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge şi Voulte-sur-Rhône din departamentul Ardèche;

(b) în Spania, suprafeţele cu viţă de vie din provinciile A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa şi Vizcaya;

(c) în Portugalia, suprafeţele plantate cu viţă de vie din acea parte a regiunii Norte care corespunde zonei vitivinicole determinate „Vinho Verde", precum şi din „Concelhos de Bombarral, Lurinhã, Mafra e Torres Vedras" (cu excepţia „Freguesis da Carvoeira e Dois Portos"), care fac parte din „Região viticola de Extremadura";

(d) în Slovacia, regiunea Tokay;

(e) în România, suprafeţele cultivate cu viţă de vie care nu sunt incluse la punctul 2 litera (g) sau la punctul 5 litera (f).

4. Zona vitivinicolă C I (b) cuprinde:

(a) în Italia, suprafeţele cultivate cu viţă de vie din regiunea Valle d'Aosta, precum şi din provinciile Sondrio, Bolzano, Trento şi Belluno.

(b) în Ungaria, toate suprafeţele cultivate cu viţă de vie.

5. Zona vitivinicolă C II cuprinde:

(a) în Franţa, suprafeţele cultivate cu viţă de vie:

– din următoarele departamente: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (cu excepţia cantoanelor Olette şi Arles-sur-Tech), Vaucluse;

– din partea departamentului Var care este delimitată la sud prin limita nordică a comunelor Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour şi Sainte-Maxime;

– din arondismentul Nyons şi din cantoanele Dieulefit, Loriol, Marsanne şi Montélimar din departamentul Drôme;

– din unitățile administrative din departamentul Ardèche care nu au fost incluse la punctul 3 litera (a);

(b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele regiuni: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia cu excepția provinciei Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto, cu excepția provinciei Belluno, inclusiv insulele care aparțin acestor regiuni, de exemplu Elba şi celelalte insule din arhipelagul toscan, insulele Ponziane, Capri şi Ischia;

(c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele provincii:

– Lugo, Orense, Pontevedra,

– Ávila (cu excepția comunelor care țin de „comarca” viticolă desemnată Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,

– La Rioja,

– Álava,

– Navarra,

– Huesca,

– Barcelona, Girona, Lleida;

– din partea provinciei Zaragoza situată la nord de râul Ebro;

– din comunele din provincia Tarragona incluse în denumirea de origine Penedés.

– din partea provinciei Tarragona care corespunde cu „comarca” viticolă desemnată Conca de Barberá.

(d) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță de vie din regiunea Primorska: vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš and vinorodni okoliš Kras;

(e) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele regiuni: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Cernomorski Raion (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

(f) în România, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele regiuni: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului şi Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, regiunea vitivinicolă sudică, inclusiv zonele nisipoase şi alte regiuni favorabile.

6. Zona vitivinicolă C III (a) cuprinde:

(a) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi, precum şi insula Thira (Santorini).

(b) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță de vie situate la altitudini de peste 600 metri.

(c) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță de vie care nu sunt incluse la punctul 5 litera (e).

7. Zona viticolă C III (b) cuprinde:

(a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță de vie:

– din departamentele din Corsica;

– din acea parte a departamentului Var situată între mare şi o linie delimitată prin comunele (de asemenea incluse): Évenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour şi Sainte-Maxime;

– din cantoanele Olette şi Arles-sur-Tech din departamentul Pyrénées-Orientales;

(b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță de vie din următoarele regiuni: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia şi Sicilia, inclusiv insulele aparținând acestor regiuni, de exemplu Pantelleria şi Eolie, insulele Egadi şi Pelagie;

(c) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță de vie care nu sunt incluse la punctul 6;

(d) în Spania: suprafețele cultivate cu viță de vie care nu sunt menționate la punctul 3 litera (b), nici la punctul 5 litera (c);

(e) în Portugalia, suprafețele cultivate cu viță de vie din regiunile care nu sunt incluse în zona vitivinicolă C I (a);

(f) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță de vie situate la altitudini care nu depăşesc 600 metri;

(g) în Malta, suprafețele cultivate cu viță de vie.

8. Delimitarea teritoriilor acoperite de unitățile administrative menționate în această anexă este aceea care rezultă din dispozițiile naționale în vigoare la 15 decembrie 1981, precum şi, în cazul Spaniei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1986 şi, în cazul Portugaliei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1998.

FIŞĂ FINANCIARĂ

1.	LINII BUGETARE : 05 02 09 05 02 10 01	CREDITE (MEUR) 2007: 1 487 2008 1 377 (PDB) 2007: 38 2008: 38 (PDB)
2.	TITLUL: Propunere de regulament al Consiliului privind organizarea comună a pieței în sectorul vitivinicol şi de modificare a anumitor regulamente;	
3.	TEMEIUL JURIDIC: Articolele 36 şi 37 din tratat.	
4.	OBIECTIVE: Obiectivele reformei sunt: – creşterea competitivității producătorilor de vin din UE; consolidarea reputației calității vinului din UE ca fiind cel mai bun la nivel mondial; recâştigarea vechilor piețe de desfacere şi câştigarea de noi piețe în UE şi în lume; – stabilirea unui regim al vinului care se bazează pe norme clare şi simple, norme eficiente care creează un echilibru între ofertă şi cerere: – stabilirea unui regim vitivinicol care păstrează cele mai bune tradiții ale producției vitivinicole europene, consolidează structura socială în numeroase regiuni rurale şi garantează respectarea mediului de întregul proces de producție.	

5.	IMPLICAȚII FINANCIARE	PERIOADĂ DE 12 LUNI (MEUR)	EXERCIȚIUL FINANCIAR CURENT 2007 (MEUR)	EXERCIȚIUL FINANCIAR URMĂTOR 2008 (MEUR)
5.0	CHELTUIELI – DIN BUGETUL CE (RAMBURSĂRI/INTERVENȚII) – DIN PARTEA BUGETELOR NAȚIONALE – DIN ALTE SECTOARE	–	–	–
5.1	VENITURI – RESURSE PROPRII ALE CE (PRELEVĂRI/DREPTURI VAMALE) – LA NIVEL NAȚIONAL	–	–	–

		2009	2010	2011	2012
5.0.1 5.1.1	CHELTUIELI ESTIMATIVE VENITURI ESTIMATIVE	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

5.2	METODA DE CALCUL: Costul anual al propunerii de reformă, inclusiv al transferului către dezvoltarea rurală, este estimat la 1,3 miliarde € - nivelul cheltuielilor în scenariul de statu-quo. Scenariul de statu-quo se stabileşte luând în considerare media olimpică a cheltuielilor bugetare din perioada 2001-2005 (5 ani, dintre care valoarea cea mai ridicată şi cea mai scăzută nu se iau în considerare)mărită pentru a ține cont de aderarea României şi a Bulgariei. Detaliile costului bugetar al reformei sunt prezentate în anexă.	
6.0	ESTE POSIBILĂ FINANȚAREA PROIECTULUI DIN CREDITE ÎNSCRISE ÎN CAPITOLUL RELEVANT AL BUGETULUI ACTUAL?	~~DA~~ / ~~NU~~
6.1	ESTE POSIBILĂ FINANȚAREA PROIECTULUI PRIN TRANSFER ÎNTRE CAPITOLELE BUGETULUI ACTUAL?	~~DA~~ / ~~NU~~
6.2	ESTE NECESAR UN BUGET SUPLIMENTAR?	~~DA~~ / ~~NU~~
6.3	ESTE NECESAR CA ACESTE CREDITE SĂ FIE ÎNSCRISE ÎN BUGETELE VIITOARE?	DA / ~~NU~~
OBSERVAȚII: –		

ANEXĂ LA FIŞA FINANCIARĂ

200 000 ha şi scăderea primei cu 20% anual numărul de ha luând în considerare 30% din total în primul an şi scăderea de 5%/an		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013		
A. Măsurile aplicate la nivelul OCP								
1. <u>schema de defrişare reactivată (total: 200 000 ha)</u>								
prima de defrişare medie	*€/ha*	*7 174*	*5 739*	*4 591*	*3 673*	*2 938*		
suprafața defrişată indicativă şi inclusă în SAPS	*ha*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*		
sub-totalul costului maxim al bugetului anual destinat defrişării	**MEUR**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**		
2. <u>cheltuieli reziduale pentru eliminarea treptată a măsurilor de piață din UE</u>								
suma estimată	MEUR	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**			
3. <u>finanțarea pachetului național</u>								
suma maximă a pachetului național	MEUR	634	879	863	870	858		
din care suma minimă pentru promovare	MEUR	120	120	120	120	120		
suma maximă totală a pachetului național	**MEUR**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**		
procentul promovării în pachetul național	*%*	*18,93%*	*13,65%*	*13,90%*	*13,79%*	*13,99%*		
totalul măsurilor luate la nivelul OCP	**MEUR**	**1 211**	**1 166**	**1 047**	**980**	**917**		
B. Plata directă decuplată care va fi adăugată la anexa VII								
prima maximă	€/ha			350	350	350		
suprafața cumulativă estimată	ha			60 000	110 000	150 000		
sub-totalul costului bugetului anual	**MEUR**			**21**	**38,5**	**52,5**		
Totalul măsurilor finanțate în cadrul „primului pilon" al politicii agricole	**MEUR**	**1 211**	**1 166**	**1 068**	**1 019**	**969**		
C. Transferul către dezvoltare rurală pentru regiunile vitivinicole	**MEUR**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**		
TOTAL(A+B+C)	**MEUR**	**1 311**	**1 316**	**1 318**	**1 319**	**1 319**		
D. Informare [modificarea Regulamentului (CE) nr. 2826/2000 al Consiliului]	MEUR	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**		

Pachetul național este de 857 milioane euro pentru B2014 şi de 850 milioane euro pentru B2015 şi anii următori.
Plata directă decuplată este estimată la 63 milioane euro pentru B2014 şi la 70 milioane euro pentru B2015 şi anii următori.
Transferul către dezvoltare rurală este de 400 milioane euro pentru B2014 şi anii următori.

Sumele pentru 2014 şi anii următori sunt indicative şi vor face obiectul deciziilor viitoare pentru noua perioadă de programare financiară de după 2013. Cu toate acestea, trebuie respectate anumite obligații legale privind cheltuielile deja efectuate înainte de data respectivă.